

ročník XXXVI

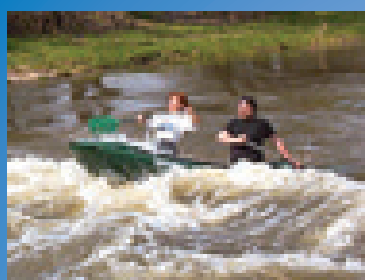
5

2006

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

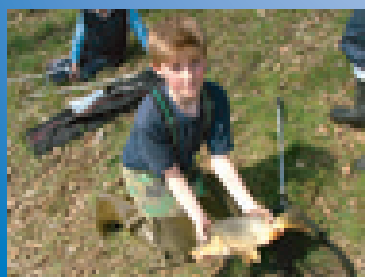
Z OBSAHU ČÍSLA:

OD CIDLINY SE OZÝVALO
VODÁCKÉ AHÓÓJ

OSLAVA DNE MATEK
V CHLUMECKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

VŠEOBECNÉ
RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V CHLUMCI NAD CIDLINOU

fotografie k článku na straně 4 - autor Antonín Fibig

ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

USNESENÍ ZE 36. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

konaného dne 26. dubna 2006

Zastupitelstvo města:

- **Schvaluje** záměr ukončení provozu centrální kotelny v ul. Zimova 592/IV na sídlišti do 30.9. 2007 a **ukládá** radě města učinit potřebné kroky.
- **Schvaluje** záměr rozvodu zemního plynu k patám objektů, které nejsou napojeny na zemní plyn a jsou smluvními odběrateli tepla z centrální kotelny na sídlišti, z prostředků Města Chlumec nad Cidlinou. **Ukládá** radě města učinit potřebné kroky.
- **Schvaluje** záměr přispět investorům na realizaci projektu lokálního vytápění v jednotlivých objektech dosud napojených na centrální kotelnu a **ukládá** finančnímu výboru do příštího zasedání zastupitelstva předložit návrh výše příspěvku.
- **Schvaluje** rozšíření odborné učebny v půdním prostoru základní školy.
- **Schvaluje** nepeněžitý vklad – „Vodovod a kanalizace Krašov“ do základního kapitálu společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s.
- **Schvaluje** Dohodu o započtení, která bude uzavřena mezi společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s. se sídlem Hradec Králové a Městem Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje** Smlouvu o upsání akcií, která bude uzavřena mezi společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s. se sídlem Hradec Králové a Městem Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje** Ing. Miroslava Uchytla delegátem města na jednání řádné valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové a.s. konané dne 7.6. 2006 v sídle Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, ulice Wonkova 1142, Hradec Králové.
- **Schvaluje** Smlouvu o provozování vodovodu a kanalizace v průmyslové zóně, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Královéhradeckou provozní a.s. Hradec Králové s platností od data podepsání smlouvy na dobu 1 roku.
- **Neschvaluje** změnu ÚPO na pozemku č. 639/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou na bytovou výstavbu.

- **Neschvaluje** změnu ÚPO na pozemku č. 538 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou a v souladu s doporučením investiční komise a rady města **pověřuje** radu k jednání s majitelkou, které povede k dosažení výkupu nebo směny pozemku.
- **Schvaluje** změnu ÚPO na pozemku č. 1515 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou z výhledu do návrhu v zóně průmyslové výroby.
- **Neschvaluje** změnu ÚPO na pozemku č. 1266/11 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou na plochu pro skladovací halu.
- **Rozhodlo** vyčkat se zahájením prací na 7. změně ÚPO Chlumec nad Cidlinou do konce roku 2006 s tím, že na prvním zasedání zastupitelstva v roce 2007 bude v této věci učiněno konečné rozhodnutí.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení zastupitelstva 4/35/06, zřízení zástavního práva k budově čp. 819/IV na stavební parcele č. 2187, stavební parcele č. 2187 a pozemkové parcele č. 1005/17 v katastrálním území Chlumec nad Cidlinou, obec Chlumec nad Cidlinou se vším zákonným příslušenstvím a součástmi (dále jen „Nemovitostí“), ve prospěch Československé obchodní banky a.s. se sídlem Praha 1 – Nové Město, Na Příkopě 854/14, IČO 00 00 13 50 dle přílohy a **zmocňuje** starostu města k podpisu zástavní smlouvy a kupní smlouvy k výše uvedeným Nemovitostem se vším zákonným příslušenstvím a součástmi, tzn. skladem technických plynů na pozemkové parcele č. 1005/17.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení zastupitelstva 1/34/06, Kupní smlouvu, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a firmou VaMR s.r.o. se sídlem Zachrašťany 5 do 31.5. 2006 a **pověřuje** starostu před podpisem smlouvy doplnit údaje v čl. IV. kupní smlouvy.
- **Revokuje** usnesení 10/33/06 zastupitelstva takto: ZM **schvaluje** Kupní smlouvu, která bude uzavřena mezi Městem a Jiřím Girsou za stejných podmínek.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení zastupitelstva 5/28/05, Smlouvu o smlouvě budoucí, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Marcellem a Pavlou Šťastnými.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení zastupitelstva 21/33/06 a 14/35/06

Smlouvu o smlouvě budoucí, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a firmou APOSO spol. s r.o. se sídlem Hradec Králové.

■ **Schvaluje** záměr prodeje bytových domů Rooseveltova 251/III, Tylova 696/IV a 697/IV. Zimova 593/IV a 594/IV včetně okolních pozemků dle zákresu a **ukládá** radě města učinit potřebné kroky k předložení dalších podkladů k prodeji bytových domů.

■ **Schvaluje** směnu části p.p.č. 658/2 manželů Podneckých za část p.p.č. 658/20 a prodej části p.p.č. 658/20 manželům Podneckým vše v k.ú. Chlumec n.C. tak, aby zůstal pás pozemků Města v šíři cca 15 m od oplocení hřbitova a kupní cena za zbýv. část parcely p.p.č. 658/20 ve výši 100,- Kč/m² s tím, že úhrada za vyhotovení oddělovacího geometrického plánu a kolku za vklad do katastru nemovitostí by byla rozdělena rovným dílem mezi obě strany.

■ **Schvaluje** prodej části parcel dle PK 636/1 a 636/2 v k.ú. Lučice firmě BEST, a.s. za cenu 40,- Kč/m², a část parcely dle PK 633/3 a dále parcel dle KN 569/7, 633/12, 637/1, 637/2, 840/3 a 840/4 v k.ú. Lučice firmě BEST, a.s. za cenu 20,- Kč/m² s tím, že oddělovací geometrický plán a kolek za vklad smlouvy do katastru nemovitostí uhradí kupující a Město zaplatí daň z převodu nemovitostí.

■ **Schvaluje** realizaci investiční akce „Rekonstrukce chodníku v Lučicích na části parcel č. 842 a 813/3 v k.ú. Lučice“ s tím, že ke krytí nákladů bude použita část finančních prostředků získaných z odprodeje pozemků v Lučicích firmě BEST, a.s. a 50.000,- Kč (formou zámkové dlažby), věnovaných Občanským sdružením obyvatel a přátel Lučic.

■ **Schvaluje** prodej pozemkové parcely p.p.č. 1545 v k.ú. Chlumec n.C. panu Lukáši Müllerovi za cenu 20,- Kč/m² s tím, že kolek za vklad smlouvy do katastru nemovitostí uhradí kupující a Město zaplatí daň z převodu nemovitostí.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje části stavební parcely st. 646 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou. **Doporučuje** radě města jednat o případném pronájmu

■ **Neschvaluje** záměr prodeje části pozemkové parcely p.p.č. 21/3 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje části po-

zemkových parcel p.p.č. 976/1 a 976/10 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Neschvaluje** prodeje části pozemkové parcely p.p.č. 14/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou manželům Haltufovým.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje domu čp. 61/I v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** záměr prodeje části po-

zemkové parcely p.p.č. 697/2 v k.ú. Pamětník za minimální cenu 50,- Kč/m² a **ukládá** radě města učinit potřebné kroky.

■ **Schvaluje** záměr prodeje části stavební parcely st. 124 a pozemkové parcely p.p.č. 1779 v k.ú. Chlumec n. C. a **ukládá** radě města učinit potřebné kroky.

■ **Schvaluje** následující poskytnutí finančních příspěvků sportovním a zájmovým organizacím: TJ Sokol Chlumec n.C. 160.000,- Kč, Fotbalový klub Chlumec n.C. 50.000,- Kč a SDH Chlumec nad Cidlinou 35.000,- Kč.

Jana Tučková
sekretariát starosty

VÍTÁNÍ MALÝCH OBČÁNKŮ V CHLUMCI N. C.

V sobotu dne 6. května 2006 proběhlo v obřadní síni Městského úřadu v Chlumu nad Cidlinou vítání občánků.

Při této příležitosti jsme přivítali 18 miminek, která se narodila v Chlumu nad

Cidlinou od měsíce listopadu 2005 do února 2006.

Naše nejmenší občánky s jejich rodiči, prarodiči a dalšími členy rodiny přivítal starosta města Ing. Miroslav Uchy-

til. S krátkým programem přišly pozdravit své malé kamarády děti z Mateřské školy BERUŠKA za doprovodu paní učitelky Vilgošové.

Rodiče dětí obdrželi od Města peněžitý dárek ve výši 1.000,- Kč formou založeného spoření u Komerční banky a malou plyšovou berušku. Maminky byly obdarovány růží. Dále se rodiče zapisovali do pamětní knihy Města a děti byly vyfoceny v kolébce.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví a především to, aby vyrůstali ve spokojené rodině.

Dana Dědková
sociální oddělení

Pozn.: další fotografie k článku na str. 2

INFORMACE STŘEDISKA SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Adresa:

Středisko sociálních služeb Chlumec nad Cidlinou o.p.s.
Palackého 310, 503 51, Chlumec n. C.

Vedoucí:

Jiřina Linhartová

Kontakty:

495 489 175 a 777 646 507 a 731 186 412
www.chlumec-n-cidlinou.cz

Právní forma:

obecně prospěšná společnost,
nezisková organizace

Statutární orgán:

správní rada

Kontrola:

dozorčí rada

Zřizovatel:

Město Chlumec n. C., dle zák. 248/1995 Sb.

IČ:

259 98 846

Bankovní spojení: 35-0326220257/0100 Komerční banka Chlumec n. C.

Komunitní plánování sociálních služeb:

zapojení v KP Města Chlumec n. C. a okolí

POSÍLÁNÍ

Terénní pečovatelská služba

Organizace zajišťuje sociální služby, pomoc klientům, která jim umožní co nejdéle setrvat ve svých domovech za důstojných podmínek a při zachování vazeb na své okolí, rodinu, přátele.

PRINCIPY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB

- respektujeme rozhodnutí klienta
- volíme profesionální přístup
- pečovatelskou službu dokážeme zavést do 24 hodin
- ověřujeme si spokojenost klientů

CÍLOVÁ SKUPINA

Organizace poskytuje terénní pečovatelskou službu:

- **seniorům**, kteří si vzhledem k sociální a zdravotní situaci nejsou schopni zachovat životní standard
- **zdravotně postiženým**, kteří si vzhledem k sociální a zdravotní situaci nejsou schopni zachovat životní standard
- **dlouhodobě nemocným**, kteří se pro svůj zdravotní stav ocitli v nepříznivé situaci a sami ji bez pomoci nezvládnou
- **rodinám s dětmi**, které se dočasně ocitly v obtížné situaci

z Chlumce nad Cidlinou a spádového okolí, v obcích, se kterými je uzavřena smlouva o spolufinancování.

FINANCOVÁNÍ

- Město Chlumec n. C.
- obce spádového území, v nichž je péče zajišťována
- Královéhradecký kraj
- nadace
- klienti

DLOUHODOBÉ CÍLE ORGANIZACE

- rozšíření služeb do všech spádových obcí - do 5 let
- vzdělání všech pracovníků dle zák. o soc. službách - do 3 let
- zřízení služby azylového bydlení - do 5 let

KRÁTKODOBÉ CÍLE

Jsou stanoveny správní radou společnosti na kalendářní rok, uvedeny v zápise z jednání správní rady.

TYPY SLUŽEB

Terénní pečovatelská služba

je poskytována v pracovní dny pondělí až pátek od 7.00 do 15.30 hod. Úkony, které jsou sjednány, poskytuje přidělený - tzv. „klíčový“ pracovník. Tento pracovník je zastoupen jiným pracovníkem organizace pouze v nejnútnejších případech.

Službu zavede organizace do 24 hodin.

Úhrada za odebrané služby je prováděna zpětně, vždy do 14. dne dalšího měsíce, na základě písemně podložených odebraných úkonů.

SLUŽBU NELZE POSKYTNOUT V TĚCHTO PŘÍPÁDECH

- 1) osoba, které mají být služby poskytnuty, není z území Mikroregionu Chlumecka nebo ze správního obvodu Chlumce nad Cidlinou
- 2) osoba, které mají být služby poskytovány, je vysoce závislá na druhé osobě a vyžaduje celodenní dohled - zjišťování místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
- 3) osoba, které mají být služby poskytovány, trpí psychiatrickým onemocněním s projevy agresivity - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
- 4) osoba, které mají být služby poskytovány, je alkoholik, narkoman s projevy agresivity - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
- 5) osoba, které mají být služby poskytovány, je dlouhodobě bez finančních prostředků (3 měsíce), není dlouhodobě možné zajistit financování služby - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
- 6) osoba, které mají být služby poskytovány, je těžce imobilní, upoutaná na lůžko nebo vyžaduje zdravotnickou péči - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
- 7) překročení kapacity organizace - porovnání požadavku na služby s možnostmi organizace
- 8) o osobu, které mají být služby poskytovány, pečuje člen rodiny nebo osoba blízká, která pobírá příspěvek při péči o osobu blízkou (lze zajistit pouze obědy) - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem lékaře na městský úřad

- 9) osoba, které mají být služby poskytovány, trpí infekčním nebo parazitárním onemocněním - zjišťováním místním šetřením, dotazováním, dotazem na ošetřujícího lékaře
 - 10) osoba, které mají být služby poskytovány, není senior ani zdravotně postižený, nevyhovuje tedy cílové skupině námi poskytovaných služeb; osoba, které nedal místně příslušný obecní úřad souhlas s poskytováním služby
- Další podmínky uvedeny v Informačním servisu pro klienty

SPOLUPRÁCE S OSTATNÍMI VEŘEJNÝMI SLUŽBAMI

Praktičtí a odborní lékaři Chlumecka
Oblastní nemocnice Jičín a.s., pobočka Nový Bydžov
Správní odbor Města Chlumce n. C.
Technický odbor Města Chlumce n. C.
Centrum zdravotně postižených - tlumočník
Domov důchodců Chlumec nad Cidlinou
Duha o.p.s.
Dobrovolnické centrum občanského sdružení Podzámčí Chlumec nad Cidlinou
Městská knihovna Chlumec n. C.
Česká pošta Chlumec n. C.
Městská policie

CENÍK ÚKONŮ

Úkon	Cena
Celková koupel ve středisku osobní hygieny	10,- Kč/úkon
Celková koupel v domácnosti klienta	5,- Kč/úkon
Pomoc při oblékání	8,- Kč/úkon
Pomoc při přesunu na vozík	8,- Kč/úkon
Pomoc na WC	8,- Kč/úkon
Jednoduché ošetřovatelské úkony (podání léků, aplikace mastí, obkladů, apod.)	10,- Kč/úkon
Dovoz nebo donáška oběda	
Chlumec - město	12,- Kč/úkon
okolní obce	15,- Kč/úkon
Podání oběda	5,- Kč/úkon
Nákupy	
do 100,- Kč	7,- Kč/úkon
100 - 300,- Kč	10,- Kč/úkon
nad 300,- Kč	20,- Kč/úkon
Nutné pochůzky (pošta, lékárna, lékař, úřady...)	8,- Kč/úkon
Příprava snídaně, svačiny	5,- Kč/úkon
Svoz klientů do domovinky	
chlumečtí denně	20,- Kč/denně
mimochlumečtí denně	30,- Kč/denně
jednorázový	40,- Kč/úkon
Pobyt na domovince (dohled, práce s klientem)	30,- Kč/denně
Dohled nad dítětem 7-26 let	45,- Kč/úkon
Běžný úklid domácnosti (1 obytná místnost, kuchyň, vynesení odpadu, mytí nádobí, převlečení lůžka, setření prachu, vytření podlahy, vysávání, zalévání květin)	60,- Kč/hod.
Donáška uhlí, dřeva	20,- Kč/15 kg
Mimořádné úkony	
mytí oken	50,- Kč/okno
velký úklid bytu (po malování)	60,- Kč/ hod.
úklid společných prostor	60,- Kč/ hod.
Oběd na domovince	5,- Kč/úkon
Pedikúra	80,- Kč/úkon
Poradenství	0,- Kč

Jiřina Linhartová

KONEC VÁLEČNÝCH LET V CHLUMCI N. C.

Jak se žilo ke konci války v Chlumu nad Cidlinou?

V roce 1944 byla v hotelu Beránek - dnes železářství - ubytována vojenská jednotka německé armády. Byli to opraváři automobilové techniky, která byla ukryta v zámeckém parku pod stromy

u plotu a v bývalých kolnách, kde byly uskladněny hrabecí kočáry. Tam se tato technika opravovala. Jako nucený správce byl na zámku příslušník zbraní SS Wavřich se svojí společností.

Fronta na východě postupovala a přes Chlumecké začali proudit tzv. národní hosté. Kdo to byl? Byli to Němci, kteří obsazovali polskou, ukrajinskou a běloruskou území, tzv. německí kolonisté. Utíkali před blížící se frontou zpět do Německa na

vozích tažených koňmi a Chlumecké bylo místem, kde si odpočinuli před další cestou. Zabrali školní tělocvičnu a vždy další den odjížděli směrem na Žiželice a Kolín. Cestou se zbavovali nejen všech možných věcí, ale často i svých vlastních lidí. Blízko chlumecké nemocnice vyložili nemocnou babičku, se kterou zůstalo polské děvče, které ji ošetřovalo. Babička za několik dnů zemřela v nemocnici. Polské děvče pak zůstalo v Chlumu a asi v roce 1947 odešlo zpět do Polska.

Na lukách mezi Chlumcem a vesnicí Kladruba bylo polní letiště se dvěma stroji zvanými Čap. Vojenská letecká jed-

nici a vojáci. Tak vznikla v těchto dnech v Chlumu vojenská jednotka.

Illegální revoluční národní výbor v čele s předsedou panem Václavem Volejníkem - železničářem zahájil svoji činnost na radnici. Došlo k odzbrojení německé posádky a zajaté vojáky soustředili pod sokolovnu a v tělocvičné škole.

Od soudu v Kutné Hoře jeli na kolech čeští občané, mezi nimi i pan Jiří Tomášek. V Olešnici je dojel příslušník SS Wavřich a tři z nich, protože měli na klopách sak stužky v národních barvách, ihned zastřelil, čtvrtý postřelený byl odvezen do nemocnice. Na nádraží, kde

Revoluční národní výbor v roce 1945:

Předseda:	Václav Volejník	
Členové:	František Adlof	František Brož
	František Ryba	Jaroslav Vít
	Josef Hataš	Josef Hájek
	Stanislav Zahradka	Jaroslav Binar
	Josef Řeháček	Josef Puř

notka byla ubytována v Záloženském domě v prostorách, kde dnes sídlí Policie České republiky. Němci budovali na Pražské ulici za křižovatkou u městského parku protitankové zábrany.

Přišel 5. květen a povstání zasáhlo i Chlumecké. Letci narychlo odletěli a jen několik jich zůstalo v Záloženském domě. V budově Sokola - dnešní knihovně, bylo ustaveno posádkové velitelství Československé armády a velitelem posádky se stal major dělostřelectva Oldřich Šafránek. Do služby se vrátili nejen všichni rotmistři a důstojníci naší armády, ale nastoupili i záložní důstojníci, poddůstoj-

byla kuchyně a jídelna pro zaměstnance železniční stanice, byla zřízena vojenská kuchyně pro naši posádku. Nucený správce SS Wavřich byl zajat a zavřen do sklepů v bývalém pivovaru, odkud záhadným způsobem uprchl.

Němci ustupovali a na Chlumecké postupoval útvar příslušníků SS. Na hlavní silnici byly proto provedeny záseky z pokácených stromů, aby kolona do Chlumecké nemohla přijet. Němci ale přijeli přes Kladruba a jejich velitel na radnici vyhrožoval zpusťšením města a zajetím našich občanů. Zajatci museli být propuštěni a ukořistěné zbraně vráceny.

Němci pak odjeli směrem na Kolín. Na chlumeckém nádraží byl také hlášen německý vojenský vlak. V tomto vlaku byli německí vojáci, kteří měli v různých částech oděvu ukryté zbraně a někdy i v obvazech na rukách, nohách i na těle.

V květnových dnech, snad to byl 6. nebo 7. květen, projížděli městem parlamentáři americké armády, kteří se na okamžik zastavili na křižovatce a potom postupovali směrem na Hradec Králové až do Velichovky, aby byla uspišena kapitulace armády Střed, které velel maršál Schörner. Sídlo této armády bylo v láz-

ních Velichovky, což dodnes připomíná v lázeňském parku malý pomníček.

V průběhu revolučních květnových dnů byli zajištěni kolaboranti a udavači - spolupracovníci Němců. Jedním z nich byl také ředitel dívčí školy pan Česák, který byl odsouzen v Hradci Králové k trestu smrti.

Jak sovětská armáda pospíchala na pomoc bojující Praze, předjížděla prchající německou armádu, kterou i chlumeckí občané odzbrojili a předávali do zajetí. Sovětská armáda byla také v Chlumu ubytována, a to v zahradách a v lese na

Převýšov, v městském parku a v jednotlivých domech. U nás byl ubytován velitel dělostřelců se svým příkazníkem a pobočníkem. I nám přinesli svoji stravu jako svému veliteli. Po několika dnech odjeli směrem na Prahu. Na přiložených fotografiích vidíte celý revoluční národní výbor a několik fotografií s příslušníky sovětské armády.

Jsem rád, že mám tu možnost podělit se s Vámi o své vzpomínky na květnové dny a osvobození v Chlumu před více jak 60 lety.

Břetislav Holas

CHLUMECKÝ REGION

Všichni spolu tvoříme CHLUMECKÝ REGION. Víme, že toto správní území se skládá ze 14 obcí. O tom jsme se ubezpečili v Chlumeckých listech č. 12/ 2005.

Známe se však dobře? Chodili jsme většinou do stejné školy, navštěvovali jsme taneční hodiny, scházíme se v oblíbených restauracích... To je skutečnost, ale přece jen pouhá skrápka života.

Proto se redakce rozhodla, že budeme postupně veřejnost seznamovat s jednotlivými členy našeho regionu blíže.

DNES TEDY O BLÍZKÝCH OBCÍCH OLEŠNICE A LEVÍN

Ačkoliv dnes tvoří Olešnice a Levín jeden celek, vyvíjely se obě obce zcela samostatně. Dříve se dovídáme o obci Levín, která je poprvé historicky doložena roku 1316, kdy ji tvořilo méně než 10 chalup seskupených kolem malé, téměř okrouhlé návsi. Pro zajímavost připomeňme, že ve stejném roce se narodil i Karel IV.

Je velmi pravděpodobné, že osada existovala již v 11. - 12. století. Původní název Levína - Lewyn - je prý totiž pro toto období (spolu s dalšími místními názvy, např. Cratonoch = Kratonohy) charakteristický. Nejpозději roku 1379 se Levín (tehdy již Lewin) stává součástí tzv. Žiželicko-hradištského panství, jehož vlastníky byli od 30. let 14. století Rožmberkové.

O několik desetiletí později než Levín je doložena také Olešnice. První zmínky spadají do roku 1393, kdy se dovídáme o existenci vsí označované jako Olessnicz. V 1. pol. 16. stol. patřilo téměř celé území kolem řeky Cidliny, a tedy i Olešnice a Levín, rodu Pernštejnů. Jádrem perštejnského majetku v Podlíní bylo chlumecké panství, které se postupně rozšiřovalo přikupováním okolních vesnic a statků. V konečné podobě (pol. 16. stol.) zahrnovalo toto panství mimo jiné také Olešnici a Levín (Wolessnicz a Lewyn).

Centrem panství bylo město Chlumecké nad Cidlinou. Základ městského hospodářství tvořilo vedle řemeslné výroby a obcho-

du pěstování a prodej vína. Vinice se táhly od bývalé nemocnice v Chlumu nad Cidlinou až k Olešnici. Velký význam měly také mlýny. Kromě běžných vodních mlýnů (v Chlumu Na Záměstí) existoval roku 1571 v Levíně mlýn větrný.

V 90. letech 19. století dochází k rozmachu cihlářské výroby. Roku 1896 byla postavena cihelna i v Olešnici.

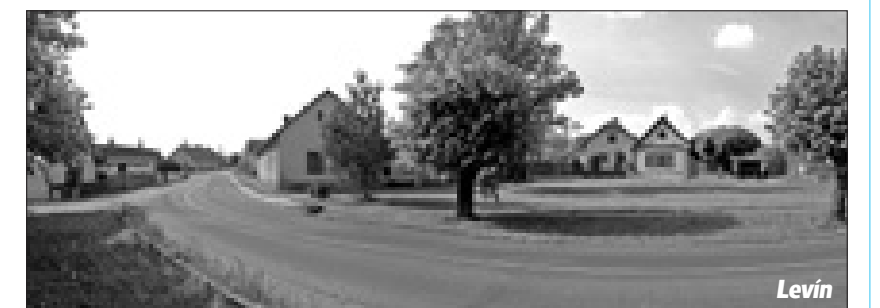
Olešnice

V čisté podobě se antikizující empír projevil na miniaturní stavbě nad pramenem v lese zvaném Mračňovka. Pavilonek nad studánkou je částečně zapuštěn do mírného svahu. Jeho průčelí tvoří dva dórské sloupky a trojúhelný tympanon. Stavba sice není datována, ale její pojmenování Anežčin pramen ji jasně spojuje s Oktaviánem Kinským, resp. Anežkou Schaffgotschovou, která se stala jeho manželkou roku 1835.

Společná historie obou obcí se datuje od roku 1868, kdy se Olešnice i Levín stávají součástí obce Lučice. O 18 let později (1886) se Olešnice osamostatňuje a roku 1904 se k ní připojuje Levín, aby se roku 1930 opět odtrhl. O 30 let později se Levín opět stává součástí Olešnice.

1. 1. 1989 byly Olešnice a Levín administrativně připojeny k Chlumu nad Cidlinou, ale hned po listopadu 1989 se k 1. 1. 1990 Olešnice - Levín obnovila jako samostatná obec.

Vá

Levín

OLEŠNICE UŽ MÁ KOMPLETNÍ SBÍRKU MEDAILÍ!

V neděli dne 16. dubna 2006 se v Kolíně konala soutěž mažoretek s názvem „O pohár ze zámku“. Jednalo se o 1. ročník nepostupové soutěže v mažoretkovém sportu. Soutěžily formace, ale i sóla a dua.

Celý program byl odstartován v 9.00 hod. Prostory Městského společenského domu rozzářilo 30 mažoretkových kolektivů z celé České republiky. Do malebného středočeského města „Františka Kmocha“ přijely i soubory z Ostravy či Ústí nad Labem. Mimo jiné jsme nechyběly ani MY!

Olešnice tentokrát reprezentovala dvě kategorie. Za junior-ky soutěžily Červánky a Střípky bojovaly v seniorské kategorii.

Po celý den bylo skutečně co sledovat. Perfektně připravené skupiny, neobvyklé prvky, pestré hudební doprovody, krásné kostýmy a mnoho dalšího bylo k vidění právě zde. Organizace celé akce byla taktéž skvělá.

Mladší skupina Olešnických mažoretek - Červánků - přišla na řadu kolem 13.00 hodiny. Dívky svižným krokem a v nových kostýmech nastoupily na plochu tanečního parketu. Atmosféru rozjasnily známými tóny skladby „Babeta“. Potlesk publika stejně jako úsměv vedoucí byl zasloužený. Zvládly to opravdu na velkou jedničku s ještě větší hvězdičkou.

O dvě hodiny později tento zdánlivě lehký úděl padl na starší, zkušenější Střípky. Bojovaly o pohár s moderní skladbou „Come with me“. Hodiny dřiny, pilování choreografie a hlavně práce s hůlkou se vyplatily...

Ve večerních hodinách porota vyřkla verdikt všech kategorií a vyhlásila výsledky. S napětím jsme očekávaly, zda mezi prvními třemi jmenovanými nezazní i Olešnice. Tuto jedinečnou možnost jsme dostaly hned dvakrát.

Červánky, které poprvé okusily nervozitu a napětí republikové soutěže, vybojovaly 1. místo v juniorské kategorii a již zmiňovaný zlatý „Pohár ze zámku“. Ve své kategorii porazily 19 souborů! Střípky obsadily stříbrné 2. místo v seniorské kategorii a krásný pohár, který jim bude jejich úspěch připomínat. Spolu s nimi bojovalo o první místa 12 souborů seniorek. Výkony obou souborů byly opravdu výborné.

Velké poděkování patří nejen Červánkům a Střípkům, ale i vedoucím a všem, kteří nám drželi pěsti a přáli štěstí.

„z mažoretkové kroniky Střípků“

LV

ZPRÁVA PRO NAŠE ŘIDIČE - ALKOHOLIKY

Svého času jsem poslouchal rádio, kde líčil někdo příběh svého přítele zjiřího v USA, který měl konflikt s tamější policií. Po obědě vypil jedno pivo, usedl za volant a při kolizi s jiným vozem pouze škrábnul toto auto.

Policie, která byla okamžitě na místě a zjistila u něj alkohol, ho předala místnímu soudci, který ho ihned odsoudil k následujícímu trestu: 1) 1.000 dolarů pokuty

- 2) 100 hodin veřejných prací
- 3) 1 rok abstinence, a to i doma, což bylo namátkově kontrolováno
- 4) A na závěr povinnost přihlížet operaci alkoholika jeho cirrhosi jater.

Jak jsem koupil, tak prodávám, ale domnívám se, že by to byl účinný recept na naše frajery za volantem.

LV

ŘEŽEME SI POD SEBOU VĚTEV...

Lidé spalují odpadky v představě, že šetří, ale tím se dostávají do ovzduší škodliviny, které nám, podle výzkumu odborníků, způsobují řadu onemocnění a zkracují život.

Vědci zjistili, že kvůli znečištěnému ovzduší se život obyvatel naší republiky přestal prodlužovat. Lidé totiž spalují i odpady a tím se do ovzduší dostávají

látky, které se svým složením podobají chemickým zbraním. Nebezpečné je především pálení plastů, olejů, pneumatik... Do ovzduší se uvolňují rakovinotvorné dioxiny.

Odborníci se shodují v názoru, že vláda bude muset (v zájmu zdraví nás všech) přijmout razantní opatření. Všichni víme, že větší finanční podpora čís-

tým zdrojům energie by mohla zlepšit zdraví obyvatelstva. Ale dříve, než se rozhoupe vláda, měli bychom se rozhoupat my, občané, a začít odpad důsledně třídit.

O délce a kvalitě života rozhoduje kromě životního prostředí i životní styl, kvalita potravin, alkohol, kouření a důsledná hygiena.

Některé složky můžeme ovlivnit hned a každý z nás.

Vá

ROZUMÍME STARÝM ČESKÝM PŘÍSLOVÍM? BYLI NAŠI PŘEDKOVÉ LEPŠÍ, NEŽ JSME MY?

- Otec a matka vyučili mluvení, ale svět mlčení.
- Čert má mnoho cukru, a proto i hřích činí sladkým.
- Hořké naše titule, jsou-li prázdné škatule.
- By vedl osla do Paříže, komoň z něho nebude.
- Zloděj v tlačenici a čert po samotách nejvíce uloví.
- Lásko jako slza rodí se v očích a padá k srdci.
- Vola za rohy, člověka za jazyk lapají.
- Kde pán chrom, tam i sluha kulhá.
- Pod sladkým medem tráví lidé lidi jedem.

- Čím vyšší strom, tím bližší hrom.
- Z čerta anděl nebude, kdyby ho v devíti kostelech světil.
- Kdo doma radosti nemá, darmo ji po světě hledá.
- Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění.
- Za svatého se nehodíš a za čerta jsi hloupý.
- Když je šití, není nití, když jsou nitě, není šití.
- Kdo mluví, co chce, uslyší, co by nerad.
- Která slípka mnoho kdáče, ta málo vajec nese.
- Nezabolí jazyk od dobrého slova.
- Lepší malý zisk než velká škoda.

- Tělo stárne, neduhy mládnou.
- Stříbrná klec, a zlatá svoboda.
- Mnoho čápů, málo žab.

Vybrala Vá

ŽIVOTNÍ MOUDRA

- ✧ Prý je snažší s člověkem vyběhnout, než s ním vyjít.
- ✧ Krásu pobrala od otce. Byl plastickým chirurgem.

- ✧ Všude dobře, a tak co doma.

- ✧ Kdybych mohl Bohu položit jedinou otázku, zeptal bych se: „Proč já? Proč zrovna já?“

- ✧ Nejlepší způsob jak se zbavit ženy: ukázat jí jen na několik dní způsob života, který jí můžeš poskytnout.

- ✧ Chlapi se neradi rozhodují, jsou nejradši, když to za ně udělá ženská nebo pánbůh.

LV

ROHÁČEK

Naši představitelé
1951 - 1953

1. Tajenka
2. Pozdrav
3. Chem. prvek
4. Iniciály zpěváka Jandy
5. Římská padesátka

	1	2	3	4	5
1	R				
2					
3					
4					
5					

Rozluštění na str.: 35

LV

Inzerce

Inzerce

AKCE V MĚSÍCI ČERVNU

27. 5. **Vystoupení dechového orchestru a mažoretek**
Hilmarovo Kopidlno (odj. v 10.30 hod.)
28. 5. **Vystoupení dechového orchestru a mažoretek**
Hradec Králové (odj. v 10.00 hod.)
2. 6. - **III. ročník country festivalu „Pamětnický šutr“**
areál VCS Pamětník více str. 12
3. 6. **Putování okolím Chlumce** více str. 33
klubovna KČT - 7.30 - 9.30 hodin
4. 6. **Den dětí** - akce DDM více str. 26
10. 6. **Vystoupení dechového orchestru**
Přelouč - přehlídka dech. orchestrů
(odj. ve 13.30 hod.)
13. 6. **Rozloučení s DDM aneb hurá na prázdniny**
více str. 26
23. 6. **Borci 2006 - 3. třídy** - akce DDM více str. 26
24. 6. **Vystoupení dechového orchestru a mažoretek**
Poděbradské léto 2006 - Evropa hraje Kmocha
(odj. v 8.30 hod.)
26. 6. **Borci 2006 - 2. třídy** - akce DDM více str. 26
27. 6. **Borci 2006 - 1. třídy** - akce DDM více str. 26
29. 6. - **Vystoupení dechového orchestru a mažoretek**
FIJO Cheb - Mezinárodní festival dech. orchestrů
- 2. 7. (odj. v 16.00 hod.)

VODÁCKO-CYKLISTICKÁ SPOLEČNOST CHLUMEC NAD CIDLINOU

POŘÁDÁ VE DNECH 2. - 3. 6. 2006
V AREÁLU VCS PAMĚTNÍK

III. ROČNÍK COUNTRY FESTIVALU „PAMĚTNICKÝ ŠUTR“

Přihlášeno je 15 kapel. Mezi ně patří nestoři festivalu Daltonové Stará Boleslav, Větráci Kopidlno, Wostruha Dvůr Králové n. L., Bráši Hladcí Švábenice, Severka Pardubice, Pádlo Pardubice, The Daltons České Budějovice, Tempo, Fiasko, VCS.

Z nových kapel vystoupí Lokálka Hradec Králové, Staré Sedlo Praha, Prašivka Styl Plzeň, Giant Moutains Band České Budějovice a další.

Moderátorem bude p. Vašek Souček, redaktor Českého rozhlasu Hradec Králové.

Začátek programu v **pátek 2. 6. 2006: 17.00 hodin**

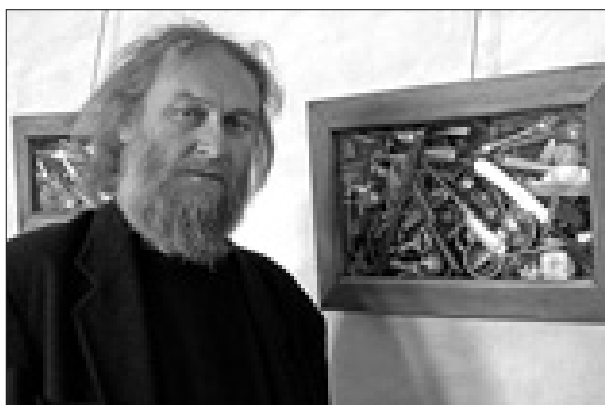
Začátek programu v **sobotu 3. 6. 2006: 12.00 hodin**

Všechny příznivce dobré country zve Vodácko-cyklistická společnost.

Za VCS **Jiří Zborník**

VZPOMÍNKY NA MINULOST

Vzpomínky na minulost jsou názvem výstavy velmi osobitých výtvarných asambláží (spojení různých předmětů a materiálů) přeloučského výtvarníka, ale také originálního písničkáře, básníka a spisovatele Karla Novotného Cary, s jehož osobou jsme Vás již seznámili v minulém vydání Chlumeckých listů.

Novotný zde ztvárňuje „živé obrazy mrtvých věcí“, které jsou každému z nás důvěrně známé. Realizuje je do šokující, syrové skladby, jenž v divákovi vzbuzuje silný emotivní zážitek, jeho dílo tak dostává punc spirituální originality. „Není to zase taková věda, stačí mít výtvarný cit a nápad a hlavně být tak trochu vetešník,“ říká skromný umělec.

Výstava je instalována na galerii velkého sálu zámku Karlova Koruna a návštěvníci ji mohou zhlédnout během prohlídky, případně samostatně v rámci otevíracích hodin zámecké expozice. Je jenom škoda, že nevyhovující světelné podmínky galerie způsobující nežádoucí reflexy, částečně degradují umělecké vyznění některých instalovaných děl.

Touto výstavou, která potrvá zhruba do poloviny července, zahajuje správa zámku pravidelný cyklus výstav „Na galerii“, kde chce dát možnost prezentace výtvarných počínů, a to zejména umělcům z našeho kraje. To kulturnímu životu našeho města doposud chybělo.

AF

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
6/06	čtvrtek 1. 6.	čtvrtek 22. 6.
7/06	pátek 7. 7.	čtvrtek 27. 7.
8/06	čtvrtek 3. 8.	čtvrtek 24. 8.

Dnes vítáme v naší rubrice mladou, usměvavou ženu, svěže půvabného, skoro dívčího vzhledu, které se zdráhám uvěřit, že má už sedmnáctiletou dceru a o čtyři roky mladšího syna. Z očí jí vyzařuje životní optimismus a jednoznačně převládající pocit štěstí. Jak by ne! Děti jí dělají radost, hodný, starostlivý manžel má plné pochopení pro její povolání i záliby a všemožně jí pomáhá zvládat jejich časové i pracovní nároky, přičemž zaměstnání je její zálibou a záliba se stala jejím druhým zaměstnáním. V obojím sklízí úspěchy i uznání. Co víc si od života člověk může přát, když je navíc ještě mladý, zdravý a plný fyzických i duševních sil. Právě taková je paní učitelka

Romana HLUBUČKOVÁ

Jejím stálým domovem je Chlumec n. Cidl., kde se narodila a kde se jí splnilo všechno, po čem doposud toužila a co ji naplňuje oním převládajícím pocitem štěstí.

Jako malé děčko strašně ráda chodila do Mateřské školy Pod Loretu. Je to dávno, ale živě si pamatuje hodné a laskavé paní učitelky, ke kterým přilnula celou svou holčičí dušičkou a které obdivovala natolik, že jejím toužebným přáním se stalo být jednou takovou hodnou a všemi milovanou paní učitelkou, která si s dětmi hraje, vodí je na procházky, zpívá s nimi a vypráví jim pohádky...

Na mateřskou školu mají někteří lidé sklon pohlížet svrchu jen jako na nějakou opatrovnu, kam se odkládají dětičky na dobu, kdy jsou jejich maminky v práci. Nedoceňuje se význam jejich vzdělávacího a výchovného vlivu na tvárné dětské dušičky, které jsou v předškolním věku dychtivě otevřené a schopné vnímání a zapamatování všeho, co je zaujme. I na samotné učitelky mateřinek se někdy pohlíží s despektem bez náležitého ocenění náročné specifiky a výchovné důležitosti jejich práce.

„Já sama jsem na sobě poznala, jak právě v mateřské škole se ve mně ujasnily a vyhranily schopnosti a kolik základních vědomostí a návyků jsem tam pro celý život nashromáždila zaslouhou obdivovaných a milovaných učitelek, které v mém dětském pořádku důležitosti zaujímaly místo hned po mamince. Uvědomuji si proto plně, jaká zodpovědnost spočívá na bedrech učitelek, aby mateřská škola nebyla jenom místem, kde se děti nějak zabaví od rána do odpoledne, než si pro ně maminky přijdou, ale kde se něčemu užitečnému naučí, co jim přijde vhod ve škole i v životě. Rozhodla jsem se pro toto povolání bez váhání a nikdy jsem svého rozhodnutí nelitovala ani na vteřinu. Víte, s dětmi v předškolním věku je radost pracovat. Vynikají náramnou hravostí a přitom projevují velikou tvořivost a vynalézavost. Jsou roztomile upřímné a zcela nezávadné, přemočaré, nepokažené negativními vlivy světa dospělých. Každému slovu paní učitelky naslouchají s nábožnou pozorností a vše, co od ní slyší, si vyvájí nesmazatelně do paměti...“

Romana Hlubučková, uchvátna společenskou důležitostí učitelského povolání, byť doposud plně nedoceňovanou, nastoupila po ukončení základní školy čtyřleté studium na Střední pedagogické škole v Nové Pace. Již na chlumecké základce se v ní pod vlivem rodinné výchovy vyhraňoval zájem o hud-

bu, knihy a divadlo. V základní umělecké škole se učila hrát na klavír, chodila do dětského divadelního souboru pod vedením nadšené ochotnické divadelnice Jiřiny Novákové, kde našla nejpříhodnější klima pro pěstování a rozvíjení své divadelnické záliby.

Prohlubující se zájem o divadlo přiměl Romanu, aby se po úspěšném absolvování střední pedagogické školy přihlásila do různých kurzů loutkového divadla, které v Hradci Králové pořádalo tehdejší Okresní kulturní středisko. Zde se mohla dále vzdělávat pod vedením odborníků, jako například p. Bílka, Dvořáka, Šlechty z Divadla Drak. Svůj volný čas, kterého ve víru kulturních a studijních zájmů neměla nadbytek, věnovala zájmové činnosti v ochotnickém divadelním souboru Klicpera, vedeném tehdy Milanem Ettelem. Pro svou divadelní zálibu nacházela plné pochopení v rodině, kde otec i sestra Martina byli ochotnickým divadelničením činně zaujati.

„Po ukončení školy jsme s kamarády založili vlastní divadelní soubor Echo, se kterým jsme hráli autorské divadlo - tak zvané divadlo malých jevištních forem. Využívali jsme ve svém horování pro divadlo všech příležitosti k zdokonalení svého amatérského herectví. Prošla jsem hereckou školou pro amatérské herce, dvouletým seminářem dramatické výchovy pořádaným Akademií muzických umění v Praze. Učební program této školy byl nesmírně zajímavý. Odesla jsem si z ní spoustu cenných teoretických poučení o divadle všeobecně i o detailech hereckého umění a zdokonalila jsem si své výrazové schopnosti mimické i mluvní. Bavilo mě to. Můj nadšený zájem o divadlo se rozhodně ještě dále prohloubil.“

Divadelnický koníček Romany Hlubučkové se nijak nekřížil s učitelstvím na stupni předškolního věku, pro které získala na novopacké pedagogické škole odbornou profesní kvalifikaci. Naopak rozšířil její schopnosti co nejpůsobivějšího výchovného působení. Začala vést dětský loutkářský kroužek při Domě dětí v Chlumci nad Cidlinou.

Již tady ve výchovné práci s dětmi s prospěchem uplatňovala vše, co vyžaduje zralý herecký projev: hlasitou, kultivovanou mluvu, správnou spisovnou výslovnost a vyřčenou, zřetelnou artikulaci, schopnost modulace zvukového projevu ve shodě s obsahem a situací. K působivému hlasovému projevu patří samozřejmě i výraz tváře a nezbytná, přirozeně působící gesta, dotvrzující jeho přesvědčivost a účinek na dětské posluchačstvo.

Mladá paní učitelka Romana Hlubučková nacházela bez potíží plný soulad svého učitelského povolání se zájmovou divadelní činností. Jejím výchovným působištem se na čas stala mateřinka v Mlékosrbech i v Chlumci Pod Loretu, kam kdysi sama chodila jako malá holka. V současné době, po odchodu paní ředitelky Šimečkové, vede mateřskou školkou v nedalekém Převýšově.

Nikdy neztratila kontakt s chlumeckou základní uměleckou školou, kde se po odchodu Jiřiny Novákové uvolnilo místo učitelky literárně dramatického oboru. Ředitel Neuman, který velmi dobře znal schopnosti někdejší žákyně, jí nabídl, aby se ujala osířelého úseku umělecké výchovy, pro něž měla podle jeho přesvědčení všechny potřebné teoretické i praktické předpoklady. Nabídku s radostí přijala tím spíš, že nijak nekolidovala s jejím dosavadním zaměstnáním.

Ředitel Neuman v ní získal kvalitní odbornou pedagogickou sílu, která plnohodnotně nahradila její předchůdkyni. I současný ředitel ZUŠ MgA. Molinger je s ní bezvýhradně spokojen.

„Působím na zušce už řadu let. Ti menší mi říkají „paní učitelko“, s těmi většími si kamarádsky tykáme, oslovují mě křestním jménem. Nikdy však nepřekročí hranici úcty a zdvořilosti, to musím říct. Kdosi mi nedávno řekl: Já ti závidím ty tvoje děti. Jsem na ně hrdá. Máte vidět na zájezdech! Jedou s námi obvykle dvě tři maminky, ale i děti samy pomáhají s organizací a s dohledem na bezpečnost těch menších. Jsou to zlatíčka.“

V ZUŠ má dnes paní Romana v péči pětáctýřicet žákyň a žáků, rozdělených podle věku a vyspělosti do skupin. Tvoří celkem pět loutkoherckých souborů, z nichž každý si zvolil nějaký originální název, který jeho členové dokážou zdůvodnit: „Čtyřlístek“ je symbol štěstí, „Pod čepicí“ znamená důraz na chytrost, „Kyselé rybičky“ vyvolávají představu lahůdky s různou chutí a „Tak co?“ naznačuje, že jeho členové si kladou otázky a hledají odpovědi.

Základem činnosti svěřenců paní učitelky Hlubučkové je mimo jiné „Literární líheň“, klubová setkání s programy, v nichž vystupují žákyně a žáci všech věkových kategorií před publikem, které tvoří spolužáci a kamarádi z domu dětí či ze základní školy a také rodiče a zájemci. Vaří se káfičko, podávají se buchty, jimiž k příjemné atmosféře Lihně ochotně přispívají maminky malých divadelníků. Účinkující jsou za své výkony odměňováni cenami, například „cenou sympatie“, „cenou diváků“ a jinými. Líheň velice přispívá k smelování žákovského kolektivu. V družném prostředí, kde vládne dobrá nálada a porozumění, se žáci snadno zbavují trémy a zvykají si na veřejné vystupování.

Ve skupinách, které se podle učebního rozvrhu scházejí každý týden odpoledne v určený den, je žactvo odborně vedeno k zvládnutí herectví specializovaného na loutkové divad-

lo, které ovšem má prospěšný vliv na celkový intelektuální rozvoj mladé osobnosti, podněcování představivosti a tvůrčí schopnosti, vybrušování pohybových a vyjadřovacích schopností a návyků a celkové zdokonalování pohybové kultury.

„Mojí svěřenci,“ říká s nádechem oprávněné hrdosti paní Romana Hlubučková, „zvládají techniku práce s jednotlivými druhy loutek, marionetami, což jsou běžné loutky na vodicím drátu, ovládané shora nitkami, javajkami s ovládním zespodu i maňásky nasouvanými na ruku. Věnují se nácviku mluvení a recitace, což jim všeobecně prospívá ve škole a je rozhodně užitečné i v dospělosti při společenském styku a vystupování na veřejnosti. Osvojují si přitom historii loutkového divadla a učí se pracovat s divadelními texty, procvičují se v samostatném promýšlení inscenací, přípravě a realizaci představení. A pak samozřejmě zúročují své učení vystupováním před publikem u nás ve škole nebo na zájezdech či soutěžích mimo Chlumec. Mají zároveň příležitost k zdokonalování manuální zručnosti, neboť si sami upravujeme paravany a zhotovujeme předměty scénické výpravy, opravujeme, a dokonce vyrábíme loutky, šijeme na ně oblečení, vymýšlíme různé technické efekty, skládáme hudbu... Kolem divadla je spousta rozmanité a rozhodně zajímavé práce.“

Paní učitelka s podmanivým zaujetím v hlase líčí, jak členové souborů pečlivě připravují a nacvičují každé představení. Sama plní úkoly dramaturgie a režie. Pilně vyhledává a čte pohádkové nebo jiné vhodné příběhy, vybírá dějové sekven- ce, které se nabízejí k inscenaci, píše na jejich základě scéná- ře, které pak detailně probírá s členy souborů. Nenuť je biflovat nazpaměť dialogy, spíše klade důraz na důkladnou znalost a pochopení děje i charakterů a činnosti jednotlivých postav, jejichž představitelům umožňuje vcítit se do děje tak, aby byli

schopni na základě vnitřního prožitku se vyjadřovat i svými vlastními slovy. Nácviky tak nabývají charakteru tvůrčího kolektivního uvažování a živé výměny názorů. Je to zábavné a neobyčejně fantazijní. Jako ilustrativní příklad loutkohercké činnosti jejich žáků může posloužit velmi zdařilá adaptace Trnkovy překrásné knížky Zahrada (v úpravě Romany Hlubučkové) anebo nápaditá přestavení: Pojďte s námi k Betlému, Pohádky se sluníčkem, Piknik, Pidipohádka, kde se bohatě uplatnila samostatná představivost a invence dětských a mladistvých interpretů. Akce loutek jsou obvykle kombinovány s hranými vstupy živých herců v moderním pojetí loutkoherckých produkcí.

Chlumečtí loutkoherci jsou pilní a přičinliví. Účinkují ve škol- kách i před zvaným publikem v sále zušky, zajíždějí co chvíli do jiných měst na pozvání tamějších kulturních institucí, účinkovali například v Desné, v Liberci, v Hradci Králové, v Novém Bydžově, Jaroměři, Turnově, v sále Minoru na Václavském ná- městí v Praze. Účastní se soutěží v rámci okresu, kraje, až na- konec jejich celoroční činnost vrcholí v červenci v Chrudimi na šestidenním celorepublikovém loutkářském festivalu. Tam při- jíždí každoročně kolem 20 souborů, které předvádějí své umě- ní před publikem a hodnotící porotou. Chlumečtí si zpravidla odvázejí některou z cen. Na dopoledních seminářích během festivalu mají mladí herci možnost pod vedením profesionál- ních odborníků získat poučení o finesách loutkoherckého ře- mesla a o divadelním umění vůbec. Hodnotící bilance souborů vykazuje vskutku bohatou žeň. Vždyť loni uskutečnili žáci

téměř 100 vystoupení. Letos nebude inventura činnosti zřej- mě o nic chudší.

Kromě chrudimského festivalu se mladí chlumečtí divadel- níci pod vedením Romany Hlubučkové rok co rok probojováva- jí na náročný trutnovský festival Dětské scény, kde se soutě- ží v pódiových vystoupeních všeho druhu. I tady už prokázali schopnost prosadit se mezi nejlepšími. Výuka v literárně dra- matickém oboru chlumecké ZUŠ je cílevědomě rozvržena tak, aby si adeпти oboru během deseti let osvojili v celém rozsahu teorii i praxi loutkoherckého umění. Otvírají se jim tak pod kva- lifikovaným vedením dokořán dveře k zájmovému i profesionál- nímu divadelnictví. Obor tak velmi účinně přispívá k vynikající pověsti, kterou si místní ZUŠ vydobyla během svého trvání za ředitele Neumana a kterou si udržuje i pod novým vedením ředitele Molingera... Paní učitelce Hlubučkové patří právem uznání za píli a elán, s jakými pečuje na obdivuhodné úrovni o existenci a rozvoj oboru, kterým se v hradeckém kraji moh- ly donedávna pochlubit pouze dvě základní umělecké školy, v Hradci Králové a v Chlumci nad Cidlinou. Jestliže se k nim nyní jako třetí přidala novobydžovská, nemění to stále ještě nic na faktu jedinečných místních zásluh o prosperitu diva- delní disciplíny, která velmi dobře ladí s klicperovskými tradi- cemi našeho města. Doufejme, že v novém divadelním stán- ku, který se dokončuje, se najde prostor i pro stálou loutkovou scénu, jejíž vysokou úroveň jsou chlumečtí loutkáři díky místní zušce a její učitelce Romaně Hlubučkové schopni spolehlivě zajistit.

Karel Richter

Inzerce

HISTORIE CHLUMECKÉHO DIVADLA

Divadelní činnost jsme v roce 1949 zahájili poměrně pozdě. Politické ovzduší se začalo zatahovat, zvýšil se politický nátlak, z mnohých plánovaných akcí z různých důvodů sešlo, i naše herecké řady zároveň rapidně prořídly, bylo tedy nutno hledat do svého repertoáru hry s malým obsazením, aby se vůbec mohlo hrát.

Pěvecko-ochotnická jednota „Klicpera“ s řadou nejvěrnějších v měsících únoru a březnu hrála vždy v neděli dopoledne ve dvou půlhodinových představeních v kulturní síni v Zapčím maňáskové divadlo pro děti, takže každou hru uvidělo cca 200 dětí.

V divadélku působili: M. Andrová, V. Mičková, J. Žilková, D. Macková, J. Obešlová, Z. Celerová, M. Liška, O. E. Lesk, A. Lauterbach, V. Starý, L. Chára, J. Kubů.

Sahráli: Babka Chňapka, Šmelinářka, Pepík sbírá papír, Pepík maří sabotáž, Pepík loupežníkem, Pejsek a kočička, Kominík.

Po pečlivé přípravě jsme konečně zahájili vlastní divadelní sezonu v neděli dne 10. března v Dělnickém domě premiérou hry O. E. Leska Nejkrásnější role. Teprve až na konci roku, 3. listopadu, byla uvedena na cyklu her v Jaroměři s reprízou v Chlumci n. C. dne 13. listopadu.

V Práci byla tato noticka: Mimo jiné uvedla: „Autor Lesk hru režijně i scénicky připravil a hrál velkou roli divadelního nadšence, který ztroskotává, Jana Lípy, přesvědčivě jako zkušený ochotník. Dobrým partnerem mu byl Jan Kubů v úloze syna Jana. Milada Andrová v roli Emy uspokojila. Olga Nořizová jako dr. Věra potřebuje více jistoty.“

Neděle 20. března byla vyhrazena zájezdovému představení „Hálka“ z Nymburka, který předvedl velmi dobře a svědomitě nacvičenou hru amerického autora A. Millera Všichni moji synové.

V tomtéž dni zjel i náš „Klicpera“ na Měsíc divadel v Klamoší a odpoledne sehrál od A. Somina Atentát v obsazení dvěma herci - O. E. Leskem a M. Androvou.

Tento cyklus her v Klamoší jsme za týden (27. března) ukončili vlastní naší premiérou hry J. Pavlíka Nikdy, která se pak stala naším šlágrelem jako loňská hra Peldramové.

S hrou Nikdy nato následovalo mnoho zájezdů. Zde jejich výčet: 28. března v Klamoší, 2. dubna v Nepolisech, 3. dubna v Chlumci, 7. dubna v Zapči 2krát pro mládež, 9. dubna v Převýšově, 24. dubna v Olešnici, 7. května v České Lípě, 9. května v Chlumci, 17. května v Pelhřimově, jako dílčí soutěž, 18. května v Nymburce, 2. června v Železném Brodě, 3. června v Lužci n. C., 14. června na I. Raisově Bělouhradu, 20. září pro kult. referenta KAV, který měl vyslovit svůj úsudek o hodnotě a provedení hry a udělit povolení pro zájezdy, (jasný obrázek doby), 1. října na III. Wintrových hrách v Rakovníku, 15. října v Hořicích, 6. listopadu v Dobšicích, 3. prosince v Mlékosrbech a 26. března v roce 1950 na III. Pardubických hrách.

Z této hry na fotu č. 1 V. Mičková, V. Starý, J. Kubů, M. Andrová, A. Lauterbach, č. 2 A. Lauterbach jako Horňák, č. 3 A. Lauterbach a Berger O. E. Lesk. Dále hráli: M. Liška, L. Chára, J. Roula, J. Novotný, L. Bakeš.

Kritiky (a nebylo jich málo) psaly obšírně a sympaticky o hře i jejím provedení. Místo nich, neboť by zabraly velmi mnoho místa, uvedu aspoň toto, co jasně dokumentuje opravdovost v podání.

S hrou jsme zajeli do Nepolise, kde jsme vždy měli dobrou návštěvu a pochopení. I tentokrát bylo vyprodáno a aby se dostalo na všechny, byly pořadateli židle přiraženy přímo až k samému jevišti.

Hra čerpá námět z doby německé okupace a předvádí drsně, drasticky, někdy až sadisticky život, strach, ponížení, výslech, mučení a smrt rodiny Horňákovy. No prostě je to divadlo jen pro silné nervy.

V druhém dějství vrcholí nejen napětí, ale i surové vyšetřování gestapáka Bergra /O. E. Lesk/. Toto nelidské počínání neunesla postarší, labilní občanka nepoliská, (které, aby dobře viděla a hlavně slyšela, se přece jenom podařilo vtěsnat se se svou vlastní stoličkou do první řady) vstala, výjevem zcela rozrušená a rudá v obličeji, vzkřikla na zkoprnělého gestapáka „ty zvíře“, hodila mu svou stoličku na hlavu a z divadla rozhořčeně odešla.

V sobotu dne 25. června v 19 hodin se konalo slavnostní zahájení IX. Klicperova Chlumce v zasedací síni Záloženského domu za účasti spolků a krojovaných korporací, který potrvá až do 6. července.

Po uvítací řeči předsedy spolku O. E. Leska a předsedy MNV Jos. Ringla promluvil starosta ÚMDOČ Jos. Hudeček o významu Klicperova Chlumce, o práci ochotníků a o nových cílech a posláních dnešního divadla.

Potom u pomníku V. K. Klicpery, kde se již shromáždily velké davy místního obyvatelstva, vzdali všichni hold velkému muži položením věnce. Školní mládež za řízení A. Lauterbacha zapěla píseň Vzhůru již hlavu národe.

Tento festival byl co do počtu předvedených inscenací zatím nejbohatší. Dokladem toho je následující nepřetržitý sled jedenácti představení, který kladl velké nároky nejen na po-

řadatele, ale i na samotné účinkující i na diváky. V zahajovacím představení 25. června uvedl spolek divadelních ochotníků z Lomnice od J. Tomana Slovanské nebe, 26. června Sdo Radnice V. K. Klicpery Divotvorný klobouk, 28. června „Hálek“ z Nymburka O. Neumannovu Dinu Müllheimovou, 29. června Sdo „Symposion“ z Třebchovic M. Gorkého Matku, 30. června „Malostranská beseda“ z Prahy M. Trigera Šťastnou ženu, 1. července „Tylovo divadlo“ z Hořic G. Kanina Včera narození, 2. července „Tyl“ z Rakovníka A. Jiráska Ohnivec, 4. července Sdo „Vrchlický“ z Jaroměře J. K. Tobiase Zlatou svatbu, 5. července „Lidová scéna“ z Pardubic J. K. Tyla Kutnohorští havíři, 6. července „Jirásek“ z N. Bydžova Moliérova Tartuffa.

A co nového přinesl? Pro každý soubor bylo v Záloženském domě připraveno slavnostní přivítání spojené s pohoštěním. Klicperův pomník dostal nový vzhled. Starý plůtek kolem něj byl odstraněn, okolní prostranství bylo rozšířeno a upraveno. Klicperova socha byla mistrem Petrycou umělecky opravena a nakonzervována. V noci byla osvětlena. Více než třicet výkladních skříní bylo tematicky vkusně vyzdobeno. Na domech se objevilo kolem dvaceti poutačů a transparentů vítajících a pozdravujících hostující spolky i návštěvníky. Na přístupové ulici k přírodnímu divadlu byly rozestaveny sochy a zavěšeny plastiky ze zemědělské výstavy v Praze. Pro ochotníky byla ve školní budově zřízena společná noclehárna.

Darem ministerstva informací bylo umožněno snížit jednotné vstupné na každé představení na 10 Kčs a tím dopřát nejširším vrstvám obyvatelstva návštěvu všech soutěžních představení. Počet diváků se tím výrazně zvýšil a pohyboval se kolem dvou tisíc.

Pět cen určených k podpoře ušlechtilé soutěže bylo rozděleno takto: Za nejlepší režii byl vyhodnocen Sdo Radnice, režisérem byl Jan Keller. Cenu za nejlépe ztvárněnou mužskou postavu si odnesl Václav Kotva. Byl představitelem Koliáše v Klicperově Divotvorném klobouku. Jako nejlepší soubor byl vyhodnocen kolektiv mladých z Pardubic za nápadité provedení Kutnohorských havířů. Za jedinečnou interpretaci postavy služebné v Moliérově Tartuffovi si po právu odnesla 1. cenu E. Hnyková z Nového Bydžova.

Potom až do roku 1955 nastala v pořádání Klicperových Chlumců pětiletá přestávka. Byl to důsledek násilné reorganizace veškerého kulturního života v naší republice, jejíž součástí bylo i dočasné přerušení divadelní činnosti.

V podzimní sezoně jsme v pondělí 26. září potěšili věrné obecenstvo hrou národního umělce Franta Langra Jiskra v popelu s milými hosty členy Národního divadla VI. Fabiánovou a Karlem Högretem. (Foto) Na další fotografii jsou zachyceni všichni spoluherci. Napovídala Z. Obešlová, M. Andrová Irena, VI. Fabiánová Růžena, M. Liška Lojzík, K. Höger Pavelka, O. E. Lesk

Zeman, VI. Mičková Černoška, K. Holoubek Herbert, A. Lauterbach Olda, sedící M. Vaňousová Helena. Hra dosáhla velkého úspěchu. Hlediště bylo vyprodáno. Proto byl ihned s hosty dohodnut termín její reprízy. Stalo se tak 10. října.

Dne 18. února 1950 ve 13 hodin se konala ve velkém sále Grandhotelu valná schůze Pěvecko-ochotnické jednoty „Klicpera“, spojená se slavnostním ochotnickým slibem všech přítomných. Průběh měl rychlý spád, neboť schůze byla velmi pečlivě připravena. Na její závěr potom vypravoval své herecké vzpomínky Mistr Rudolf Deyl st., člen Národního divadla v Praze. Všichni přítomní vyslechli s velkou pozorností jeho vyprávění a prožili s Mistrem velmi krásné chvíle.

Divadelní činnost jsme zahájili 25. března zájezdem na III. Pardubické ochotnické hry s nastudovanou inscenací J. Pavlíka Nikdy. Po divadle nám byla předána upomínková plaketa.

V sobotu 10. června zavítali na naši scénu členové Národního divadla a předvedli E. Rostandova Cyrana z Bergeracu. Ve hře účinkovali: M. Burešová, Z. Štěpánek, B. Záhorský, V. Voska, M. Horníček a J. Doležal. Hráli sice jen ve smokingu, ale podali mistrovské výkony, které vyprodaný sál více přijal.

Do soutěže ÚMDOČ pro Hronov jednota „Klicpera“ připravila hru našeho rodáka V. K. Klicpery Bělouši a 16. června ji sehrála jenom pro porotu. Všichni aktéři podali dobré výkony, neboť po vyjádření poroty a po závěru celé soutěže jsme zůstali v Kruhu vítězných souborů, třebaže jsme hrou pro Hronov neuspěli. Hráli v ní: J. Kubů, M. Vaňousová, M. Kadavá, A. Lauterbach, V. Starý, O. E. Lesk, K. Holoubek.

Jarní sezonu jsme ukončili v sobotu 24. června odpoledne a večer a neděli 25. června večer Babičkou od B. Němcové. Kupodivu se podařilo tuto hru plně obsadit. Vystoupili: L. Chyřchlová, S. Žáková, K. Žáková, O. E. Lesk, J. Čuříková, L. Berg-

B. Němcová: „Babička“ 1950 „Paní kněžna“ - M. Andrová „Viktorka“ - G. Rösselová „Hortensie“ - M. Kadavá „Syn komtesy“ - B. Plicka

man ml., K. Vojtěch ml., J. Plicková, J. Houšková, K. Holoubek, G. Rösselová, J. Jech, K. Vojtěch st., J. Bráborec, A. Lauterbach, M. Andrová, M. Plicková, O. Šírová, V. Starý, V. Machková, J. Myška, M. Bareš, Vl. Mičková, J. Solfronk, M. Kadavá, J. Petráček, M. Králová, I. Cellerová, A. Kotasová, B. Plicka, J. Bezuchová, J. Daňková, M. Tichá, D. Svobodová, J. Černík, M. Šorm.

Z 36 interpretů bylo 16 stálých členů „Klicpery“ a 21 z řad mládeže a dětí.

Pak se soubor na čtyři měsíce odmlčel a teprve až 25. listopadu vyšel se svou novou premiérou. Bylo to starořecké drama od Sofokla Král Oidipus, jehož režisér O. E. Lesk jednotlivé osoby obsadil takto: Oidipus A. Lauterbach, Kněz V. Hájek, Kreon K. Richter, Teiresias St. Rada, Tokasté M. Andrová, Posel K. Holoubek, Lárův sluha K. Vojtěch, Muž z domu J. Sofronk.

Prvními diváky byli návštěvníci v Mlékosrbech. Přestože jsme toto drama v příštím roce ještě dvakrát uvedli v Klamoší a ve Vápně, je zde třeba poznamenat, že jsme ji v Chlumci vůbec nesehráli.

Ve dnech 1., 14. a 15. prosince zájezděl sedmičlenný soubor s navštívenou hrou V. K. Klicpery Bělouši do Nového Města, Chudeřic a Radovesnice. Aby byla přijatelnější byla podložena národními písničkami, které na harmoniku doprovázel J. Kubánek.

V roce 1951 při reorganizaci veškerého kulturního života byly zrušeny dosavadní ochotnické spolky a jejich činnost zastavena. Stejně tak i ÚMDOČ likvidovala. Ochotnické spolky jako celek byly zapojovány do nově vznikajících závodních klubů.

O valné hromadě dne 12. února 1951 v Grandhotelu bylo hlavním bodem řešení otázky existence „Klicpery“ jako celku. Podle pokynů ÚMDOČ přestaly všechny spolky datem 31. 12. 1950 existovat a navrhoval se přestup do masových organizací. Původní plán začlenit spolek do Osvětové besedy nebyl schválen. Navrženy byly ROH, SČM a JZD.

Při poradě zástupců spolku s tajemníkem KOR Bečkou bylo doporučeno navázat spojení s Mirou, protože jde o největší závod a tam také bude jistě největší pochopení pro kulturní činnost. Náš návrh zástupci Miry uvítali s přáním, abychom s nimi spolupracovali, že nám poskytnou podporu podle svých možností. Na této valné hromadě byl nakonec všemi hlasy přijat návrh na zapojení „Klicpery“ na Závodní klub Miry n.p.

Na základě tohoto usnesení došlo dne 13. února 1951 k mimořádné schůzi zástupců Miry a „Klicpery“ v zasedací síni MNV. Přítomni byli: za Miru n.p. F. Apoštolová, M. Kutzendorferová, M. Laňková, R. Bezděk, J. Futera, J. Hazdra, B. Tláškal, za Klicperu A. Kotasová, M. Loudová, Vl. Mičková, Z. Obešlová, M. Vaňousová, L. Bergman, V. Hájek, J. Konečný, A. Lauterbach, O. E. Lesk. Na této schůzi byl sestaven nový výbor, dále bylo debatováno o zapojení mladých kádru a o další činnosti. Doporučen byl zároveň nový název spolku - Dramatický odbor „Klicpera“ ZK ROH Mira n.p. v Chlumci n. C. a stanovena společná schůze na pondělí 19. února do Dělnického domu.

A toho dne se konala mimořádná valná hromada za účasti členů Klicpery, zaměstnanců Miry n.p. a hostů.

Ve 20 hodin přivítal předseda „Klicpery“ O. E. Lesk přítomné a připomenul, že tato schůze má rozhodnout o další organizaci spolku. Slavnostní ráz večera byl zdůrazněn jednak vhodnou úpravou a výzdobou místnosti a jednak bohatou kulturní náplní celého večera. Úvodem zahráli několik skladeb členové nově vytvořeného orchestrálního sdružení při místní Osvětové besedě. Potom O. E. Lesk přednesl návrh na zapo-

jení Pěvecko-ochotnické jednoty „Klicpera“ do Závodního klubu ROH závodu Mira n.p. v Chlumci n. C. jako jeho dramatický odbor a tento návrh byl přítomnými přijat, až na několik jediných. Dále byli účastníci schůze seznámeni s kandidátkou nového výboru. Rozhodnuto bylo hlasovat aklamací o celé kandidátce najednou.

Zvoleni byli: Předsedou O. E. Lesk, místopředsedou B. Tláškal, jednatelem V. Hájek, pokladní M. Vaňousová, šéfrežisérem A. Lauterbach, do kolektivu režisérů V. Hájek, E. Krenčík, J. Kutzendorfer, O. E. Lesk, F. Šafář, zapisovatelkou M. Horáková, revizory účtů M. Laňková, R. Bezděk, členy výboru M. Andrová, F. Apoštolová, A. Kotasová, M. Kutzendorferová, M. Loudová, Vl. Mičková, Z. Obešlová, J. Bendásek, L. Bergman, J. Hazdra, M. Hutr, J. Konečný, V. Starý. Všech 24 členů funkce přijalo.

Člen okresní rady odborů S. Hyttl se zmínil o poslání závodních klubů, jejichž hlavním rysem je masovost. Vyslovil také přesvědčení, že činnost dosavadního spolku může na nové základně ještě dále vzrůstat, využije-li se všech výhod, jež se nabízejí při kolektivní spolupráci s dělnictvem. Za závod Mira učinil projev ředitel závodu, který zhodnotil spojení ochotnického spolku s dělnickým klubem po stránce politické. Končil s přesvědčením, že závodní klub Miry se stane střediskem kulturního života celého města a okolí a přislíbil plnou podporu, zejména pokud jde o Dělnický dům a Klicperovy Chlumce. V odpovědi řekl O. E. Lesk, co ochotníci především očekávají. Jsou to nové kádry herců, bez nichž si nelze úspěšné rozvinutí činnosti představit. Jako plán nejbližší práce vytýčil pak tři body. Za 1. vybudovat z Dělnického domu vzorný závodní klub ROH Mira n.p., který by sloužil nejširší veřejnosti a kulturnímu snažení, za 2. obnovit slávu Klicperových Chlumců, po devíti ročnících mají již svoji tradici, za 3. do prázdnin uvést na scénu Vojnarku, Paní Marjánku, matku pluku a Mordovou roklí.

Potom se ujal slova vzácný host tohoto večera, člen Národního divadla, Mistr Rudolf Deyl st. Srdečně uvítán a všemi přítomnými pozdraven vyprávěl vzpomínky ze své bohaté divadelní činnosti. Humornou formou upoutal vděčné posluchačstvo, které nepřestávalo dávat hlasitě najevo dobrou pohodu a spokojenost. Nadšení bylo tak veliké, že Mistr musel několik historek přidat. Pak následovala opět hudební vložka. Karel Rössl, doprovázen J. Kubánkem, zahrál na housle.

Tato mimořádná hromada byla současně ustavující schůzí Dramatického odboru „Klicpera“ ZK ROH Mira n.p.

Dramatický odbor „Klicpera“ přešel tedy s celým inventářem i pokladní hotovostí (tehdy činila přes 20.000 Kčs) do závodního klubu. Co se týče činnosti, zdálo by se, že po všech těch slavnostních řečech a příslibech se rozvine naplno, ale opak byl pravdou. V roce 1951 jsme bohužel vzhledem ke změnám poměrům společenskopolitickým nastudovali jako slavnostní představení ke 100. výročí narození Mistra A. Jiráka jenom jeho hru Vojnarku, v níž hráli: M. Vaňousová, O. E. Lesk, A. Lauterbach, E. Běnová, J. Rajm, V. Mičková, J. Roula, K. Vojtěch, V. Hájek, S. Žáková, D. Svobodová.

Těžko přetěžko se rodila na svět, na scéně se objevila až 6. června. A byla to taky jediná a poslední inscenace toho roku, i když jsme ji 14. července odvezli do Lázní Bělohradu a 16. září ji zopakovali v Chlumci v přírodě na Mračňovce.

Činnost opravdu velmi slabá. Vždyť v těch pohnutých dobách let padesátých a jedenapadesátých, ani v letech následujících se žádný Klicperův Chlumec nekonal.

A. Lauterbach

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

Že mi dal pan ředitel velkostatku Jaroschka přičiněním pana soudního rady na přání záštitplné paní radové výpověď z Majorátu, bylo v chlumecké veřejnosti přijato s odsouzením. Zašel jsem k němu do jeho úřadu a žádal ho, aby mi sdělil, z jakých důvodů mi dává výpověď. Pan ředitel se strašně omlouval, že to jinak nešlo, ježto prý by pro velkostatek bylo nepříjemné, kdyby panu radovi nevyhověli, jelikož soud stále potřebuji. Kanceláře okresního soudu byly umístěny v téže budově, která patřila velkostatku, aniž platily panu hraběti jakýkoli nájem a pan rada, který bydlel v Majorátu, vsadil bych se, že také žádnou činži neplatil. Pan ředitel se mi nepřestával omlouvat a radil mi, abych zašel za panem radou a požádal za prominutí a odpuštění, že bude výpověď dozajista odvolána. Pan rada prý na to čeká... Prohlásil jsem rezolutně, že vše, čím byla výpověď odůvodněna, jsou lži, které odmítám, a nemám tudíž potřebu ani chuť prosit pana radu za odpuštění. Asi za čtrnáct dnů přišel za mnou s nějakou malichernou záminkou oficiál od soudu Bartoš, který, mimochodem řečeno, byl přísluhovačem pana rady, a začal hovor o mém stěhování a že snad by to ani nebylo nutné, protože pan rada není tak zlý a že prý kdybych k němu zašel a požádal zdvořile o prominutí, jistě bych se nemusel z Majorátu stěhovat. Přirozeně jsem to rázně odmítl. Nedopustil jsem se ničeho, co by mi měl pan rada odpuštět. Vytušil jsem, že pana radu hněte svědomí. Doneslo se mu zajisté, že v chlumecké společnosti je jeho jednání vůči mně kritizováno. To mě jen utvrdilo v rozhodnutí nepokořit se a z Majorátu se odstěhovat.

Byla to pro nás velká rána, ale čelili jsme jí s odvahou a svorností. Abychom ani Vánoce už nemuseli trávit pod jednou střechou s takovou lidskou havětí a aby má žena, která jejich zlovolností velice trpěla, měla co nejdříve klid, pronajal mi můj přítel, tehda majitel domu a drogerie Emil Černý, na náměstí ve svém domě v prvním poschodí s okny směrem k hotelu U Jeleny dva pokoje a kuchyň a ještě v prosinci 1904 jsme se nastěhovali. Od 1. února jsem si pak najal velký krám v domě pana materialisty Kubáta, který mi pro umístění tiskárenského zařízení postačoval. Vzadu v místnostech na dvoře jsem měl sklad papíru a řezací stroj. Toho dne jsem zcela vyklidil a nadobro opustil pronajaté místnosti v Majorátu. V novém prostředí provozoval jsem živnost téměř osmnáct roků. Přestál jsem tu i světovou válku. V době, kdy jsem nastěhoval podnik do domu pana Kubáta, nebyla pro tiskárny nijak příznivá doba. Podniky toho druhu v Praze i na venkově rostly jako houby po dešti a rozmáhala se přímo vražedná konkurence, takže i já jsem pracoval s největší námahou a obrovskými potížemi, abych závod udržel. Nejvíce mi ovšem ublížil velkostatek, který mi účet za dodané ceníky splácel kolik let po 40 až 50 korunách, a já měl dluh za papír krytý směnkami, které jsem musel platit. Kromě toho jsem musel každý měsíc odesílat splátky za písmo firmě Eduard Grégr a splátku za tiskací stroj „amerikánku“ firmě Zvada. Činil jsem se, co jsem mohl, a velkou pomocnicí byla mi moje neocenitelná, vzorná a přičinlivá i šetrná a obětavá žena, která peníze, které vydělala za vyučování, dávala na výživu rodiny a vypomáhala mi jimi, když jsem neměl dost peněz na směnky nebo výplaty. Pracovali jsme s plnou důvěrou k sobě a odřekli jsme si vše, co nemuselo být.

Přítom zařízení tiskárny již plně nevyhovovalo. Bylo třeba koupiti řezací stroj (koupil jsem ho na splátky od firmy Businský Praha), dále perforovací stroj, stroj na šití drátem, některá

písmo a mazivo na válce. To vše mě zavedlo do velkých platebních povinností, kterým jsem nemohl mnohdy stačiti, jelikož zákazníci špatně platili a já - aby mi je konkurence nepřetáhla - musel jsem poskytovat úvěr ke své vlastní škodě. Počal jsem váznout s platy, velice často jsem nemohl zaplatit směnky a věci došly někdy tak daleko, že věřitelé mě upomínali, a dokonce vymáhali zaplacení soudní žalobou. Tím mi vznikaly veliké útraty a podlamoval jsem si tím zároveň úvěry u firem, takže se nám těžko žilo. Konkurence, zejména v Bydžově, se snažila, abych zkrachoval a štvála proti mně firmy. Byl to zoufalý existenční boj na život a na smrt. Dokonce mě začaly pronásledovati exekuce. Odnikud se mi nedostávalo pomoci.

Dobrym zákazníkem tehda byla firma Adolf Drégr, cukrovar a šlechtitelské podniky. Těšil jsem se přízni majitele firmy a kromě práce pro cukrovar a hospodářské dvory tiskl jsem mu ceníky na šlechtitelská osiva, a to dvakrát do roka, na jaře a na podzim, v nákladu až 12 000 kusů o 4 stranách. To byla práce zejména v srpnu vítaná, neboť do října bylo pro nás nejhorší období. Zakázka pana Drégra mi zajišťovala práci i plat pro zaměstnance. Nebylo to lehké, protože tehdy v Chlumci ještě nebyla elektrika a já jsem musel držeti dva muže, kteří se střídali při ručním točení stroje. Tím se mi ovšem zvyšovala reжіe. Výdělek nestačil, abych se zbavil tíživých dluhů a soudní výdaje, které mi působily nedečkovat firmy, mě stále dusily. Musím podotknouti, že mezitím jsem přišel o více než 1 400 K u Družstva nár. soc. kniharů v Praze. Dodal jsem jim tiskopisy a oni zkrachovali. Ačkoli moje pohledávka byla přijata k vyřízení v prvním pořadí, nakonec se na mne nedostalo. Páni továrníci se o peníze podělili a chudáka malého živnostníka okradli. Těch 1 400 K by mi velice pomohlo, neboť tehda to byly velké peníze. Nezbylo tedy než dále dítí a odřikati si v naději, že přece jenom nakonec všechny obtíže překonáme. Doba byla pro mne kritická a často jsme se s ženou připravovali na to, že všechny naše mozoly přijdou vniveč a že se s prázdnými rukama uchýlíme do Prahy za jinou existencí. V této situaci nás překvapila válka.

Ubylo práce, personál narukoval, všecko se změnilo. Byla nouze o papír. S velkými obtížemi jezdil jsem ho shánět do Prahy, a chtěl-li jsem ho dostati, musel jsem přinést nějaké cigarety. Ty jsem tehda získával od tehdejšího majitele hlavního tabákového skladu, mého přítele Jana Dobiáše. Když jsem takto sehnal papír, mohl jsem vyhovět zákazníkům, kteří platili velice slušné ceny. Dařilo se mi tak splácet dluhy. Personál tvořil pan Poříz, který později též narukoval, učeň, syn, dnes mrtvý Eman a já. Konečně jsem byl odveden i já v září 1915 a 2. února 1916 jsem narukoval. Na vojně byl jsem do 10. srpna 1916. Po tu dobu pracoval Eman s učněm Oldřichem Kererem a jedním invalidou, který zde byl v lazaretu a přivydělával si u nás. Nakonec byl odveden i můj 19letý syn Eman a poté narukoval. Já však jsem přišel domů jako invalida. Pracoval jsem s učněm Kererem, až posléze byl superarbitrován sazeč Kadeřábek, a nastoupil znovu do práce. Ostatní síly, točiče a sluhu jsem měnil, jak se dalo. Kromě učně Kernerera měl jsem ještě nového učně Jana Krýzla, který mi byl prospěšný hlavně tím, že jako syn železničního zřízence měl zlevněné jízdné na dráze a vozil mi tedy z Prahy od firem papír.

V této situaci nás zastihl konec války. 28. října 1918 se Rakousko zhroutilo a nastal převrat. Byl vyhlášen samostatný československý stát.

A LÉTA BĚŽÍ...

Poslední fotografie z našeho města nám zapůjčila paní Dana Pilná, které tímto děkujeme, protože z nedostatku materiálu rubriku v tomto čísle ukončíme. Ale jde opravdu o historické snímky. Na prvním vidíme Klicperovo náměstí ve směru východním, tedy od Hradce Králové. Pochází z roku 1918. Rodiny s více dětmi procházejí náměstím v tzv. rojnici a v dohledu není žádné vozidlo.

Druhý snímek je pohled ze západní strany od Prahy. A tady vidíme sešlé přízemní baráčky a uprostřed náměstí pomník V. K. Klicpery.

Na třetím snímku je zachycena Klicperova ulice ve směru od Prahy opět se starými domy. Fotografie je z roku 1922.

Děkujeme touto cestou čtenářům, kteří nám do této rubriky zapůjčili své fotografie a tím umožnili existenci této rubriky.

redakce

Inzerce

OSLAVA DNE MATEK V CHLUMECKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

V pátek 5. května odpoledne jsme pořádali ve spolupráci se SRPŠ pro všechny občany našeho města, ale hlavně pro maminky našich žáků malou oslavu jejich svátku.

Úderem 16. hodiny se otevřely dveře historického vchodu do staré školní budovy, kudy mnozí z nás před lety do školy denně vstupovali. V přízemí staré školní budovy se konal jarmark, na kterém žáci prodávali své výrobky, některé z nich přímo před zraky návštěvníků vyráběli. Pro zájemce jsme připravili „den otevřených dveří“ do odborných učeben a tříd na 1. stupni. Veškeré finanční prostředky, které jsme utržili, budou využity po dohodě se SRPŠ na další akce pro děti.

Od 17 hodin se na školním dvoře, který doslova praskal ve švech, konala akademie žáků, kteří si připravili velmi zajímavý program. Hlavně těm mladším, ale nejen jim, s přípravou ochotně pomohli jejich vyučující. Hrál se, zpívalo, tančilo i cvičilo. V závěru jsme zapojili prostřednictvím soutěží do našeho programu i rodiče z publika. Téměř profesionální výkon podali i moderátoři celého odpoledne - naši šikovní žáci - Míša Řehounková, David Miffek a Dominik Maslák. Bouřlivý potlesk, který nám udělal obrovskou radost, svědčil o tom, že návštěvníci naší školy byli spokojeni a nelitovali, že přišli a strávili s námi páteční podvečer.

V závěru bych chtěla poděkovat všem svým kolegyním a kolegům za perfektně zvládnutou organizaci celého odpoledne i podvečera, pánům školníkům za přípravu školního dvora a pánům Kučerovi a Kvačkovi za ozvučení kulturního programu.

Děkujeme i Vám všem, kteří jste přišli, a těšíme se na Vaši účast na dalších akcích pořádaných naší školou.

Mgr. Milena Komárková

MATEMATICKÉ SOUTĚŽE

Každým rokem se žáci naší školy účastní matematických soutěží. Na škole organizujeme školní kola populárních soutěží „Pythagoriáda“, „Klokan“ a samozřejmě nejnáročnější ze všech je „Matematická olympiáda“. Úspěšní řešitelé školních kol nás dále reprezentují v okresních a krajských kolech v Hradci Králové.

V únoru proběhlo v 6., 7. a 8. třídách školní kolo Pythagoriády. Celkem se zúčastnilo 80 žáků, z nichž do okresního kola postoupili pouze 3 žáci, a to ze 6.A **Markéta Čáslavská**, ze 7.B **Jana Solarová** a z 8.C **Tomáš Mazánek**. V okresním kole se nejlépe dařilo Tomášovi, který skončil na pěkném 4.-5. místě.

Matematické olympiády se letos zúčastnilo celkem 16 žáků. V kategorii Z 6 - 10 žáků, Z 7 - 1 žákyně, Z 8 - 1 žák a v kategorii 9. tříd - 4 žáci. Všichni vyřešili úspěšně školní kolo a reprezentovali naši školu v okresním kole v Hradci Králové. Velmi dobře si zde vedli žáci z 9.B **Josef Kříž**, **Vojta Novák** a **Petr Kačer**. **Josef Kříž** se ještě zúčastnil krajského kola, kde se zařadil do skupiny řešitelů, kteří počtem bodů byli na třetí pozici. (22 bodů z 24 možných).

Úspěšnými řešiteli v ostatních kategoriích byli tito žáci: **Tomáš Mazánek** z 8.C a ze 6. tříd (celkový počet soutěžících této kategorie byl 64) **Jana Mazánková** (5. místo), **Adam Vacek** (12. místo) a **Aneta Drahorádová** (24. místo).

Děkujeme všem účastníkům a doufáme, že příští rok se jejich řady rozšíří.

za učitele matematiky **Eva Lochmanová**

Havránka. Do dvoubrankového vedení nás poslal až T. Bastin, který dal oba dva góly. Ve druhém poločase jsme po chybě v obraně inkasovali jediný gól v zápase. Ke konci ještě zvýšil Divíšek na 3:1 a tímto výsledkem také zápas skončil. Jako další nás čekaly Smidary. Ty jsme porazili 3:0 po gólech T. Bastina, Petra Havránka a Jelínka. Závěr zápasu ještě zpestřil Pavel Havránek, kdy ve vyložené šanci přestřelil z brankové čáry. V posledním zápase jsme nastoupili proti ZŠ Karlova. První poločas skončil 3:1 po gólech T. Bastina, Petra Havránka, krásnou patičkou Mačka a po menším zaváhání Bohouše Dubského, který nahrál útočníkovi soupeře, a ten už neměl problém dát gól. Ve druhém poločase ještě zvýšil Maček, kdy od brankové čáry překvapil golmana, a Petr Havránek. Naším nejlepším střelcem se se čtyřmi góly stal Tomáš Bastin. Nakonec jsme i za podpory dobrých roztleskávaček postoupili do výrazovacích kol.

Martin Novák, 9.C

a nazdobenými větvičkami vrby. Velice rádi přitom spolupracujeme s panem farářem Tesařem. Jemu patří naše poděkování za vstřícné jednání, které nám umožňuje prezentovat práci dětí školní družiny na veřejnosti, a za ochotou, s jakou nás vždy přijme. Měli bychom si všichni uvědomit, že nic z toho by nebylo možné, kdyby pan farář Tesař doslova neotevřel kostel pro všechny lidi.

Součástí velikonočního programu, který připravovaly vychovatelky školní družiny M. Drtinová a P. Řehounková, bylo i velikonoční dopoledne v první den velikonočních prázdnin. Po zkušnostech z pololetních prázdnin, kdy ze strany rodičů nebyl o činnost školní družiny prakticky žádný zájem, byl Zelený čtvrtek 13. dubna pravým opakem, což nás mile překvapilo. Dvaadvacet dětí mělo pod vedením obou vychovatelek plné ruce práce. Vyráběly se dekorativní předměty, korálkové ozdoby, velikonoční figurky z nepečeného těsta i kuřátka z uvařených vajíček. Součástí velikonočního dopoledne byly také soutěže a pečení velikonoční nádivky.

Doufáme, že velikonoční dopoledne přispělo k pohodě jarních svátků a rodičům, kteří využili činnosti školní družiny o velikonočních prázdninách, dalo jistotu a klid, že je o jejich děti dobře postaráno.

Martina Drtinová, Petra Řehounková
vychovatelky ŠD

NETRADIČNÍ SPOLUPRÁCE

Dlouho jsem byla přesvědčena o tom, že pedagogické fakulty, připravující budoucí učitele, jsou vědecká pracoviště zabývající se nejrůznějšími teoriemi a že i jejich studenti se především zabývají studiem teoretických disciplín, bez velké vazby na běžnou školní praxi, a že spolupráce univerzitního pracoviště s třídou školní družiny je prakticky nemožná. Časem jsem ale musela tento svůj názor poopravit.

Víceméně náhodou jsem v rámci dne otevřených dveří navštívila Katedru technických předmětů Pedagogické fakulty Univerzity v Hradci Králové. Co mě jako vychovatelku školní družiny zaujalo nejvíce, byly ukázky práce studentů se dřevem - zejména prototypy nejrůznějších hraček. Byla jsem překvapena nápaditostí studentů i precizním řemeslným zpracováním všech výrobků. Dřevěná hračka je fenomén, který si i přes stří-

davý pokles zájmu stále udržuje výrazné místo mezi moderními plastovými a elektronickými hračkami. Oslovila jsem proto PaedDr. Martinu Chrzovou, Ph.D., pod jejímž vedením tyto studentské práce vznikají, a požádala ji o bližší informace. Ujistila mě, že prvořadým hlediskem při návrhu a tvorbě hraček je bezpečnost a zdravotní nezávadnost. Na všech výrobcích bylo vidět, že studenti katedry technických předmětů zvládají celý technologický proces od návrhu hračky po finální úpravu a dokáží propojit práci s tradičním materiálem s moderními technologickými postupy.

Ještě větší překvapení mě čekalo, když jsem projevila zájem o to, zda by bylo možné tyto hračky ukázat dětem ve školní družině a zjistit, zda by o ně měly zájem. Dr. Chrzová ochotně přijala můj návrh s tím, že zajistím zpětnou vazbu mezi uživateli hraček a výrobou, tedy, že ji budu informovat o tom, jak děti hračky přijaly a jak tyto hračky odolávají každodennímu používání ve školní družině. Díky její vstřícnosti jsem si tak z Hradce odvážela krabici prototypových dřevěných hraček pro testování ve školní družině. Děti, i když zvyklé na moderní hračky a počítače, přijaly nové dřevěné hračky s nadšením. Praxe ukázala, že hračky jsou vesměs natolik robustní, že bez poškození (až na výjimečné detaily) snesou každodenní zátěž v podmínkách školní družiny. Některé z nich si děti natolik oblíbily, že si je na konci školního roku odnášely domů. Tím ale spolupráce mezi Katedrou technických předmětů a školní družinou neskončila.

V letošním školním roce mě zaujal předmět Ergoterapie, který Katedra technických předmětů, resp. dr. Chrzová garantuje. [Ergoterapie - léčba prací - patří mezi rehabilitační léčebné metody a uplatňuje se zejména při rozvoji jemné motoriky (zejména ve speciálních školách), při zmírňování následků porážkových stavů a cévních mozkových příhod (známé jsou např. ergoterapeutické dílny Rehabilitačního ústavu v Kladru-bech u Vlašimi), tak i jako prevence v péči o seniory. - Pozn. aut.] Náplní předmětu je tvorba drobných výrobků, korálkových motivů, drátkování atd. Obrátila jsem se proto na dr. Chrzovou se žádostí o náměty a přípravu výrobků, které by mohly vytvářet a kompletovat děti při práci ve školní družině pro různé výstavy a prodej při akcích školy. Konkrétním příkladem jsou krabíčky sešívání z výseků pohlednic zatavených ve fólii. Na moji žádost připravili studenti katedry technických předmětů, pod vedením dr. Chrzové a Mgr. Maněny, dětem potřebné polotovary. Nejprve provedli kompletaci laminovaných výseků podle květinových motivů a následně jejich rozměření a prosekání dle polohy stěny v krabíčce, což děti nemohou zvládnout.

Zasluhou PaedDr. Martiny Chrzové, Ph.D. jsem se přesvědčila o tom, že spolupráce tak rozdílných subjektů, jakými univerzitní pracoviště a třída školní družiny bezesporu jsou, je možná a může pomoci oběma stranám. Studenti vysoké školy si mohou ověřit své výrobky v praxi s vědomím, že ani jejich cvičné práce neprijdou nazmar a školní družina může naopak zařadit do své činnosti i takové výrobky, jejichž polotovary jsou pro nás jiným způsobem nedostupné. A za toto poznání děkuji. Jsem ráda, že Katedra technických předmětů Pedagogické fakulty Univerzity v Hradci Králové je pracovištěm, které dokáže spojit teorii s praxí a to i v oblasti, která v podstatě nesouvisí přímo s jejím hlavním vzdělávacím programem.

Martina Drtinová
vychovatelka ŠD při ZŠ v Chlumci n.C.

SKVĚLÁ ZPRÁVA

Je velmi potěšující, jestliže někteří naši žáci jsou úspěšní v nějaké soutěži. Jedním z takových borců je i žák třídy 7.C **Honza Čemý**. Na konci března se jako vítěz školního kola zúčastnil okresního kola zeměpisné olympiády v Hradci Králové. Zde změřil své síly se zástupci základních škol celého okresu, ale i s žáky víceletých gymnázií. V tvrdé konkurenci si vedl velmi dobře a obsadil ve své kategorii 1. místo. Zároveň si vybojoval postup do krajského kola této soutěže. Dne 12. dubna proběhlo krajské kolo a ani zde se neztratil. Skončil na vynikajícím 3. místě a v této souvislosti je třeba mu popřát hodně úspěchů a poděkovat za vzornou reprezentaci.

Mgr. Miroslav Jezbera

COCA-COLA CUP

Dne 19. 4. se odehrál kvalifikační turnaj v Hlušicích. Našimi soupeři byly Hlušice, ZŠ Karlova a Smidary. Hned jako 1. zápas nás čekaly na první pohled poměrně těžké Hlušice. Ovšem skutečnost byla trochu jiná. Od začátku jsme měli obrovskou převahu, ale výsledkem byla pouze nastřelená tyč od Petra

KONCERT DĚTSKÝCH PĚVECKÝCH SBORŮ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

Během víkendu od 5. do 7. května probíhal v Hradci Králové třetí ročník pěveckého festivalu Královéhradecké slavnosti sborového zpěvu, kterého se zúčastnilo přes třicet českých a zahraničních pěveckých sborů různého obsazení.

Kromě Hradce Králové, kde v průběhu tří květnových dnů vystoupily pěvecké sbory na jedenácti koncertech, zněl sborový zpěv také v partnerských městech, které se staly spoluorganizátory festivalu. Vedle Červeného Kostelce, Jaroměře, Nechanic, Litomyšle, Police nad Metují a Smiřic proběhl v pátek 5. května festivalový koncert i na chlumeckém zámku, kde jej zorganizovala místní základní umělecká škola.

Od rána se do Chlumce sjížděly pěvecké sbory, pro které byl připraven celodenní program - prohlídka zámku, městského muzea v Loretu, návštěva trhů v základní škole a v neposlední řadě také secvičení skladby, kterou sbory na koncertě společně přednesly.

V podvečer proběhly na zámku krátké zvukové zkoušky a od osmnácti hodin postupně vystoupilo se svým pro-

gramem pět dětských, respektive dívčích sborů. Původně měl společně s českými sbory zpívat i smíšený pěvecký sbor z italského Carovigna, který bohužel svou účast na poslední chvíli odvolal. V Chlumu se tedy kromě pěveckého sboru zdejší ZUŠ představily Písníčka a Musica z Hořic se sbormistryní Ivanou Václavů, Plecháček z Nového Bydžova, který řídila Pavlína Plecháčková, a novopacké Zpívající rybky pod vedením Marie a Lenky Čančíkových.

Všechny sbory měly vkusně zvolený repertoár, odpovídající věku i pěveckým schopnostem zpěváků, který interpretovaly přirozeně, bez výrazných intonačních zakolísání, ať už v provedení a capella či s doprovodem klavíru, houslí, flétny nebo hoboje. Celý koncert uzavřela půvabná Truvéřská mše Petra Ebena, kterou s citem společně zazpívaly všechny zúčastněné sbory za doprovodu klavíru a flétny, jejichž jednotlivé party velmi dobře zvládly sestry Anežka, Veronika a Klára Matouškovy a Kateřina Nováková.

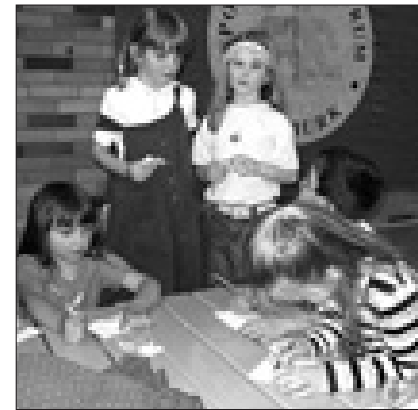
Ačkoli jsme původně předpokládali, že festivalový koncert bude spíše zpí-

váním jednotlivých sborů sobě navzájem, velmi mile nás překvapilo množství posluchačů, kteří si koncert nenechali ujít, a také jejich bezprostřední a vřelá reakce na vystoupení jednotlivých sborů.

Věřím, že koncert přinesl emocionální zážitky nejen vystupujícím dětem, které prostřednictvím akce tohoto typu zúročí celoroční práci v pěveckém sboru, postupně se naučí vnímat hudbu a citlivě hodnotit výkony ostatních, ale i rodičům, kteří podporují umělecké aktivity svých dětí, a dalším posluchačům.

Mgr. Jana Šimáková

Poděkování: panu řediteli MGA Janu Molingerovi za obětavou pomoc s organizací celého koncertu, Mgr. Haně Janebové za výbornou klavírní spolupráci, Mgr. Věře Chrtkové za výtvarné ztvárnění pamětních listů pro jednotlivé sbory, Správě zámku Karlova Koruna za bezplatný pronájem Mramorového sálu, Městu Chlumec n. C. za finanční příspěvek na občerstvení pro účastníky festivalového koncertu a všem členkám pěveckého sboru ZUŠ.

Soutěžíme

hradu a odpočinuli si při plnění úkolů a kreslení s časopisem Pastelka.

všechny pak měla „Majda“ připravenou fotografii s podpisem.

Po dobrém obědě a zákusku jsme si prohlédli výstavu výtvarných prací kamarádů, ozdobili si perníčky se zkušenými perníkárkami, zaskákali si v nafukovacím

Hlavním programem finále Mateřinka 2006 nás provázel moderátor Jan Kovařík, který vždy uměl s dětmi navázat kontakt. Všechna vystoupení sklídila zasloužený potlesk. Po společné písničce na rozloučenou, kdy se na pódium seběhly všechny děti se zvonečky, aby doprovázely refrén písně Mateřinka jemným zvoněním, jsme se všichni vydali na cestu domů. Děti unavené, ale spokojené - plné zážitků a dojmů.

A čím se liší 11. ročník Mateřinky od těch předchozích? Zúčastnil se ho americký spisovatel Robert Fulghum, autor knížky „Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce“. Prostřednictvím tlumočnicka poděkoval dětem za krásná vystoupení. Dospělí měli možnost nechat si podepsat jeho knihy nebo se na cokoli zeptat.

Jsm rádi, že jsme měli možnost tento krásný den s dětmi prožít a doufáme, že to nebylo naposledy.

děti a učitelky ze 4. třídy

V MŠ U ZÁMKU NESEDÍME, ALE HÝBEME SE...

Pohybové aktivity sehrávají významnou roli v rozvoji osobnosti dítěte. Pohyb slouží nejen k sebevyjádření, poznání sama sebe, ale především k odreagování a k vybití nahromaděné energie.

Názory na cvičení dětí předškolního věku se velmi liší. Na jedné straně je uznáván pouze spontánní pohyb, na straně druhé jsou mnohdy prosazovány nepřiměřené požadavky vedoucí k přetěžování dětí. Obojí však opomíjí přirozený vývoj dětí a jejich fyzické i psychické zvláštnosti.

V naší MŠ respektujeme možnosti dětí a důsledně vycházíme ze znalostí jejich vývoje. Proto po celý den nabízíme co nejvíce pohybových aktivit, které mohou přispět ke zdravému rozvoji dětí.

Již několik let máme vytvořený „PROGRAM PRO ZDRAVÍ“, který jsme začlenili i do školního vzdělávacího programu.

V měsíci září začínáme jezdit do Jičína, kde se v plaveckém bazénu děti učí nebát vody, získávají základy plavání, otužují se a seznámí s parní lázní.

Po ukončení plaveckého výcviku vyrážíme na delší vycházky do okolí našeho města. Nejen že „trénujeme“ chůzi s přiměřenou zátěží (batůžek se svačinou), ale také poznáváme krásy přírody v okolí Chlumce n. C., učíme se, jak se v přírodě chovat, nosíme zvířátkům krmení do krmelce...

V únoru zahajujeme „saunovací období“. I když v naší MŠ vlastní saunu nemáme, díky vstřícnosti FITNESS CENTRA „DĚČ-

KO“ můžeme činnosti, které přispívají k poklesu onemocnění dětí, provozovat. Přes počáteční obavy se děti do sauny těší - sprchování, prohřívání v saunovací kabině, automasáže, otužování v chladnější vodě, pobyt v odpočívárně, kde si dáváme hádanky nebo hrajeme „na tichou poštu“, rozhodně patří k příjemně strávenému dopoledni. Mnoho rodičů hodnotí saunování kladně a oceňují zlepšení obranného systému organismu dětí.

Do našeho „programu pro zdraví“ patří také každodenní raní cvičení, pohybové hry, pobyty venku naplněné sportem na zahradě MŠ, hřišti u ZŠ nebo v zámeckém parku. Děti si vyzkouší cvičení s různým náčiním, základy aerobiku, jógy a lern-gymnastiky.

A aby nebylo pohybu málo, od jarních měsíců trávíme s nejstaršími dětmi čas odpoledního odpočinku venku v přírodě.

Všechny tyto činnosti jsou doplněny stravou podle zásad zdravé výživy a správným pitným režimem.

Vyvrcholením našeho snažení je již tradiční týdenní pobyt v Krkonoších. Ten je vyplněn téměř celodenním pobytem na čerstvém horském vzduchu. Děti poznávají krásy přírody, učí se ji ochraňovat, sportují, soutěží, hledají poklady a plní nejrůznější úkoly.

Doufáme, že naším „Programem pro zdraví“ alespoň trochu inspiroveme rodiče dětí. Vždyť „KDO SPORTUJE - NEZLOBÍ!“

učitelky MŠ U Zámku

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA, UL. POD LORETOU

TRPASLÍCI V NYMBURCE

Milí čtenáři Chlumeckých listů, po měsíci se k Vám vracíme s našimi „trpaslíky a Sněhurkami“, tentokrát již se zážitky z finálového dne Mateřinky v Nymburce, který byl slavností malých dětí. Do Sportovního centra Duhovaly se sjelo 14 vybraných mateřských škol z celé České republiky. Tak se děti setkaly s kamarády z Valašského Meziříčí, Prahy, Českých Budějovic atd.

Dopoledne probíhaly pódiové zkoušky všech vystoupení. Úkolem bylo vyzkoušet si,

Těšíme se na vystoupení

odkud budou děti na pódium přicházet, kudy odcházet, jak se orientují ve velkém jevišti. Většina dětí už měla vystoupení tak zažité, že jim změna prostředí nedělala žádný problém.

Po celý den byl pro děti připraven bohatý program. Největší odměnou pro všechny děti z mateřinek bylo osobní setkání s Magdou Reifovou z televizní Kouzelné školky. Při jejím vystoupení si děti zazpívaly, protáhly se a zatancovaly si. Pro

S Majdou z Kouzelné školky

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

tel. / fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC ČERVEN 2006

4. 6. (neděle) **DEN DĚTÍ ve spolupráci s chlumeckými junáky, školní družinou, občanským sdružením Podzámčí a táborníky****Začátek:** ve 14.00 hod. v areálu DDM u koupaliště (Na Hatích)**Program:** pro děti i rodiče jsou připraveny sportovní a zábavné atrakce, vození na lodkách, horolezecká stěna, prohlídka kluboven DDM - v provozu modelové železniční kolejiště, výstavka leteckých modelářů**Vystoupí:** olešnické mažoretky Červánky a Strípky děti z MŠ Beruška taneční HIP-HOP skupina SHE-POT kroužky DDM - aerobik, judo

Občerstvení je zajištěno.

Akce se koná i za nepříznivého počasí.13. 6. (úterý) **Rozloučení s DDM aneb hurá na prázdniny****Začátek:** v 15.30 hod. v areálu DDM, ul. 9. května, ukončení kolem 17.00 h.**Program:** soutěže, foto a video z akcí DDM, opékání**S sebou:** sportovní oblečení a obuv, párek + pečivo, pití**Přijít mohou nejen členové kroužků DDM, vezměte si s sebou i své kamarády.**23. 6. (pátek) **Borci 2006 - 3. třídy**26. 6. (pondělí) **Borci 2006 - 2. třídy**27. 6. (úterý) **Borci 2006 - 1. třídy**

Zábavné sportovní dopoledne pro děti ZŠ. Sportovní a zábavné soutěže, kvízy přizpůsobené jejich věku, opékání.

Začátek: v 8.30 h. v areálu DDM, ul. 9. května**S sebou:** sportovní oblečení, obuv, svačina (párek), pití**Přihlášky na zájezdy, informace:**

DDM, (směr Kladruhy): pondělí, středa od 8.00 - 17.00 hod.

ZŠ - jazyková učebna v přízemí budovy II. stupně:

středa 9.40 - 10.00 hod.

www.ddmchlumec.net

VŠEOBECNÉ RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

V sobotu 22. 4. 2006 jsme za krásného slunečného počasí uspořádali u písničky Pamětník ve spolupráci s MO ČRS všeobecné rybářské závody. Zasoutěžit si a chytit co největší rybu přišly děti ve věku od 8 do 15ti let. Ryby, které vylovily, byly vráceny zpět do vody. Největší vylovenou rybou byl kapr, který měřil 58 cm. Děti se umístily takto:

Umístění	Jméno	Body (1 cm = 1 bod)
1.	Urban Kamil	680
2.	Langr Lukáš	616
3.	Panchartek Martin	591

Největší ulovená ryba:

Šulc Pavel **kapr (58 cm)**
 Kopřiva Vladimír
 Zámečník Libor

Velký dík patří vedoucím rybářského kroužku Jiřímu a Františku Langrovým za výbornou organizaci závodů, rozhodčím za měření ryb, MO ČRS za odměny pro děti a Vodácko-cyklistické společnosti za zapůjčení klubovny.

Panchartková Lucie
 ped. prac. DDM

VELIKONOČNÍ TURNAJ VE FLORBALU - 13. 4. 2006

Již pátým rokem si mohou chlapci i děvčata přijít o velikonočních prázdninách zahrát florbal, který je mezi dětmi stále více oblíbený. Turnaje se zúčastnily nejen děti z Chlumce, ale i z okolních vesnic a měst. V letošním školním roce opět pracuje při DDM florbalový kroužek, tentokrát pod vedením Matěje Kubíčka. Změřit své síly do Chlumce přišlo nebo přijelo 62 kluků. Ve dvou kategoriích hrálo vždy 5 družstev systémem „každý s každým“. Nad některými názvy družstev se možná pousmějete, ale kluci si je vymysleli opravdu sami. A zde se již můžete seznámit s výsledky z turnaje.

Kategorie: 5. - 7. třída

1. místo	HEMEROIDI	L. Bráborec, L. Bastin, D. Sirůček, J. Synek, Petr Bui duc nam, A. Bosman, J. Haltuf
2. místo	OLEŠ CITY	4. místo KŘOVÁCI
3. místo	JACKASS	5. místo DANNYHO PARTÁCI

Kategorie: 8. - 9. třída

1. místo	ČSSK DAKOTA	T. Němec, J. Vaníček, T. Labík, R. Doležal, T. Bastin
2. místo	ČMELÁČCI	4. místo RED DRAGONS
3. místo	DRU-TĚ-VA	5. místo S.T.B KSČ

Celý turnaj odpískal rozhodčí Zdeněk Batěk. Odměny pro družstva věnovaly tyto chlumecké firmy: Kříž-elektronik, lékárna U Anděla, Marek-náradí, potraviny Faldo, Omega-elektro.

Mirka Khorelová
 ped. prac. DDM

KRAJSKÝ PŘEBOR LETECKÝCH MODELÁŘŮ - ŽÁKŮ

Dne 29. 4. 2006 (v sobotu) uspořádal DDM, LMK Chlumec n. C. a LMK Kopidlno na letišti v Hořicích Krajský přebor modelářů-žáků Královéhradeckého kraje, který letos poprvé tuto soutěž finančně podpořil. Zúčastnili se modeláři z okresu Trutnov, Jičín a Hradce Králové. Soutěžilo se v 5ti kategoriích: H, A3, P30, F1H, F1A. Z okresního kola byli z kroužku leteckých modelářů DDM Chlumec n. C. nominováni na tento přebor tito chlapci: Bereščák Tomáš (kateg. H, A3, P30), Koníček Jan (kateg. H, A3, P30), Kycelt Martin (kateg. H, A3, P30), Krejčí Miloslav (kateg. H) a Horák Tomáš (kateg. H).

Výsledky z krajské soutěže:**Kategorie A3**

3. místo	Kycelt Martin	277 s
8. místo	Koníček Jan	239 s
9. místo	Bereščák Tomáš	236 s

Kategorie H

2. místo	Koníček Jan	274 s
10. místo	Krejčí Miloslav	153 s
14. místo	Kycelt Martin	109 s

Kategorie P30

1. místo	Bereščák Tomáš	494 s
2. místo	Kycelt Martin	380 s
4. místo	Koníček Jan	223 s

Na Mistrovství ČR, které se uskuteční 23. 9. 2006 v Kožla-
 nech, byli nominováni - Bereščák Tomáš (kateg. P30) a Kycelt
 Martin (kateg. A3).

Chtěli bychom poděkovat chlapcům za výbornou reprezentaci v okresním a krajském přeboru, p. ing. Antonínu Šimerdovi za přípravu chlapců na soutěže, ale také i rodičům za podporu a trpělivost. Tomáši Bereščákovi a Martinu Kyceltovi přejeme mnoho úspěchů a šťastných letů na Mistrovství ČR.

Panchartková Lucie
 ped. prac. DDM

JK DDM - VÝSLEDKY ZA MĚSÍC DUBEN

V tomto měsíci jsme se zúčastnili pouze Velké Ceny v České Skalici. Takto velkých závodů se poprvé mohla zúčastnit i mláďata. V kategorii mladších zákyň poprvé startovaly naše dvě borkyně. Do České Skalice jsme jeli v té nejsilnější sestavě, a tak jsme čekali dobré výsledky, což se také potvrdilo. Ve vyřazovacím systému těchto soutěží není lehké se prosadit, ale naši podali dobré výkony a všech 11 borců se umístilo do 7. místa. Na tomto turnaji byli i judisté z Polska.

Černohorský Petr
vedoucí oddílu JK DDM

Jméno	Kategorie	Váha	Umístění
Černý Michal	Mláďata	do 30 kg	5.
Drahorád Marek			3.
Švec Adam		do 34 kg	3.
Valenta Jáchym		do 37 kg	4.
Volejníková Marcela		do 40 kg	7.
Bučková Veronika	Mladší zákyňe	do 28 kg	4.
Švarcová Kateřina			2.
Wagner Dominik	Starší žáci	do 38 kg	1.
Chára Martin		do 42 kg	3.
Maryška Jiří		do 50 kg	4.
Barták David		do 55 kg	3.

TROCHA HUMORU

„Budete se tu cítit jako doma, pane Moláčku,“ říká novému hostu vedoucí hotelu.

„Prohoho jen to ne. Já si sem přijel odpočinout.“

Stěžuje si manželka svému muži: „Celý život jenom vařím a co z toho mám?“

„Buď ráda, že nic. To já z toho mám zkažený žaludek.“

Dva muži vedou klopýtajícího poslanca. Kolemjdoucí paní říká: „To už je ten pán po ránu tak opilý?“

„Kdepak, paní,“ odpoví jeden z nich, „někdo mu ukradl auto a my ho učíme chodit.“

„Pane doktore,“ povídá roztřeseným hlasem mladý František, „dneska se nám narodil kluk. Jsme se ženou

jenom pět měsíců a kluk je docela normální.“

„To nic,“ povídá doktor, „jen se uklidněte, to se někdy stává, ale jen u prvního dítěte.“

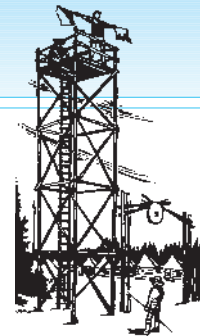
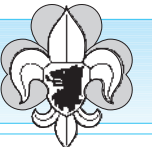
Při prohlídce věznice se ministr ptá: „Mohou se trestanci dívat na televizi?“

Ředitel věznice udiveně opáčí: „Mouhou? Oni dokonce musí, je to přece důležitá součást trestu. A ti nejhorší se musejí dívat na „Vyvolení!“

LV

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

„ČERVEN - MĚSÍC RŮŽÍ“

Červen je měsícem účtování celoroční práce ve škole a hlavně je měsícem, kdy vrcholí příprava na prázdniny, tábory, na dva měsíce plné krásných dobrodružství s kamarády...

ČARODĚJNICE

Možná, že s trochou nostalgie vzpomínáme na bývalé „Čarodějnice“, opravdoví pamětníci snad i na dobu před druhou světovou válkou - vždyť chlumečtí skauti pořádali čarodějné reje pro veřejnost již ve třicátých letech minulého století! Za ta léta se vystřídalo několik míst, kde se pářil oheň, pozemky se postupně oplocovaly, zastavovaly. I ten poslední, za nemocnicí, je rozdělen na stavební parcely s vybudovanými inženýrskými sítěmi a příjezdovými cestami...

Díky přísné legislativě a nedostatku vhodného místa pro zapálení ohně se již druhým rokem, a asi na dlouhou dobu, přestěhovaly chlumecké „Čarodějnice“ na stadion pod sokolovnou. Namísto tisícíhlavého průvodu městem a obrovské hranice navážené občany po celý rok, připravili skauti jednu z ohňových staveb svého repertoáru - téměř dvoumetrovou „pagodu“. O jejich mistrovství svědčí i to, že přes téměř celodenní déšť ji v souladu se svými zásadami zapálili bez použití chemie.

Chladné počasí odradilo řadu diváků, ale přesto program zhlédlo přes půl tisícovky návštěvníků i z dalekého okolí. Od malých čarodějnic až po dospělé mažoretky doprovázené hudbou ZUŠ z Chlumce n. C. byli všichni napjatě sledováni a odměňováni potleskem.

I letos patří zásluha za zdařilý večer zejména Základní umělecké škole z Chlumce n. C., Sokolu, Domu dětí a mládeže Chlumec nad Cidlinou, středisku Junáka v Chlumci n. C. a dalším obětavým lidem!

Díky všem, kteří tuto tradici v našem městě udržují, počítatelům i účinkujícím!

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Skauting v Chlumci nad Cidlinou.

Letos 23. května je 86. výročí založení prvního skautského oddílu v Chlumci nad Cidlinou.

Světové výročí skautingu. Na malém ostrůvku Brownsea Island u jižního pobřeží Anglie se 30. 6. 1907 konal

tábor chlapců z Londýna pod vedením Roberta Baden-Powella. Tento den vstoupil do historie jako den založení světového skautingu. V roce 2007 bude proto 21. světové jamboree pořádáno v Anglii v Hylands Parku v hrabství Essex na ploše 400 hektarů. Očekává se účast 40 000 skautů a skautek z celého světa.

Skauti a nová technika. Na skautské základně v Miletině u Hořic byla o prodlouženém víkendu 4. - 8. května zahájena Lesní škola „Digitální technologie ve skautské praxi“ - posluchači se mimo jiných dovedností seznámí i s GPS.

Ivančena. Letošní výstup ke kamenné mohyle, památníku skautů a trampů v boji proti totalitním režimům, se uskutečnil před svátkem sv. Jiří, patrona skautů, v sobotu 22. 4. 2006. Ve stánku JUNa v Malenovicích se prodávala i nová publikace o Ivančence.

Webové stranky Junáka mají novou adresu: <http://křižovatka.skaut.cz>.

Wampum Neskenonu. Po delší odmlce se opět v poštovních schránkách objevilo letošní první číslo tohoto časopisu pro skauty, woodcraftery a trampy.

„Sázava - milovaná“ tak se jmenuje nová publikace Jaromíra Plevy pro ty, kterým učarovala Bobří řeka. Legendární Sluneční zátoce je věnována celá jedna strana s fotografií tábora z třicátých let a snímkem z odhalení pomníku.

MOUDRA

„Všude tam, kde je člověk, je místo pro dobrý čin.“

Seneca

V předvečer 1. máje, cestou na „Čarodějnice“ pod sokolovnu, mne na chodníku oslovila jedna chlumecká paní vedoucí jízdní kolo a ukázala mi na zemi ležící peněženku s prosbou, abych ji doručil majiteli. Zvedl jsem ji, zkontrolovali jsme společně doklady a já potom našel na stadionu majitele, kterému jsem peněženku předal. Každý si umí představit, jaké problémy představuje ztráta dokladů, kreditních karet a ostatních věcí včetně řady stokorun - majitel neskrýval svou radost, nic se neztratilo. Pro nás skauty je takový čin samozřejmostí, ale poctivé paní, která nečekala na poděkování, tlumočím touto cestou obrovské poděkování pana Říhy!

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

Inzerce

OD CIDLINY SE OZÝVALO VODÁCKÉ AHÓÓJ

Letošní tuhá a nekonečně dlouhá zima nám všem dala pořádně zabrat, a tak jsme si mnohdy mysleli, že se už jara ani nedočkáme. Konec dubna ale přinesl pěkné slunečné počasí, a tak jsme mohli 22. dubna slavnostně vyplout po naší rodné Cidlině při jejím odemykání. Kdo není milovníkem vody či nevlastní plavidlo, mohl vyjet na kole nebo se projít pěšky.

Lodí, bicyklů i diváků bylo dost, peřeje pod Lučicemi hučely a chladivě osvěžovaly. Někteří vodáci se nevyhnuli ani nechtěné první jarní koupeli.

Zakončení tradiční chlumecké akce se konalo s country hudbou a občerstvením jako vždy na základně VCS v Pamětníku. Den se vydařil, všichni se tvářili spokojeně a teď už se těšíme na letošní vodáckou a cyklistickou sezonu.

Mgr. Milena Komárková

TANEČNÍ SKUPINA SHE-POT☺

Vznikl by krátký příběh. Dohady se různily, atmosféra houstla, něco viselo ve vzduchu. V ten moment vás přepadnou myšlenky, že není nic smutnějšího, než když si uvědomíte, že přestáváte patřit tam, kde jste byli tak rádi. Začal čas nevlídného podzimního počasí, ale zároveň skončilo nevlídné období, které jsme každá z nás špatně nesla. Tímto pro nás skončila letitá éra mažorettek. Něco skončí, ale necháváme v sobě dál žít to, co nás bude naplňovat, a tím jsou naše nezapomenutelné vzpomínky. Každý z nás máme svou cenu a jedinečnost, každý z nás víme, do jaké míry dokážeme uchovávat svůj svéráz, svou inteligenci a nadšení. V žádném případě nejsme nevďečnice ZUŠ Chlumec n. C., ale naopak si upřímně uvědomujeme, že taneční průprava pod vedením paní Jany Gogové nám mnoho dala.

Říká se, že každý začátek je těžký, ale zároveň nám dává sílu začít něco nového. Pomáhá nám naše nadšení, motivace a radost pro pohyb z tance. Po-

malými krůčky během října 2005 začala vznikat taneční skupina She-pot☺. Žádný začátek se neobejde bez pomoci druhých, tudíž bychom chtěly nejprve poděkovat panu Děduchovi, který nám umožnil trénovat v místní sokolovně. Nyní už jsme vedeny jako členky TJ Sokol. Pomocnou ruku při prvních trénincích nám podala Markéta Brzáková. Jako cvičitelka aerobiku dohlíží na naši tělesnou kondici a správné držení těla. Za hip-hopovou choreografii děkujeme Dianě Vídeňské, která má s tímto stylem letitou zkušenost. Markéta i Diana se časem staly trvalými členkami skupiny She-pot☺. Za první vystoupení uskutečněné v Říhově domě již v prosinci 2005 jsme vděčny Honzovi Petrovickému, kterému bychom touto cestou chtěly poděkovat a popřát jemu i celé kapele MELODYBRASS mnoho dalších úspěchů. Následovala sezona plesů. Děkujeme za pozvání na Open ples, hokejbalový ples a společenský ples - pořádaný manželi Prouzovými, kteří kaž-

doročně vedou hodiny tanečních kurzů v Chlumu n. C. Proto si obzvlášť považujeme a děkujeme za jejich hezká slova. Napsali o nás: „Z trochu jiné oblasti bylo vystoupení dívčí taneční skupiny She-pot☺. Většinou chlumecká děvčata zaujala nejen svým vzhledem, ale i perfektním a promyšleným způsobem provedené moderní taneční skupinové kreace.“ Mezi první mimochlumecká vystoupení patřila účast na plesu královéhradeckého Aldisu, na plesu v Králíkách u Nového Bydžova a v Letohradě na sportovní akci.

V dubnu letošního roku se naše řady rozšířily. Moc rády jsme mezi námi přivítaly dva nové členy, a to kluky Davida Vídeňského a Filipa Uchytla, s kterými jsme se ve velmi krátké době sešly natolik, že svůj nový program jsme mohli poprvé prezentovat na chlumeckých čarodějnicích. Plánovaný program nevyšel. Bohužel selhala aparatura a z toho důvodu se Filip s Davidem nemohli zapojit do vystoupení. Každého z nás zaskočily nečekané technické komplikace, ale i přes to jsme se snažily podat maximální výkon. Filipa s Davidem můžete vi-

dět na našem nejbližším vystoupení 3. 6. 2006 na dětském dni v areálu místního hokejbalového hřiště.

Také nás dále můžete vidět 10. 6. na akci v Žiželicích, 24. 6. v Koticích, kde poprvé vystoupíme s chlumeckým divadelním souborem Klicpera. Skupina She-pot☺ se ze současného tanečního a hip-hopového stylu přenesla do doby jazzu a swingu. V současné době se s nadšením připravujeme na taneční role gangsterů, servírek a dívčí kapely. Děkujeme chlumeckým divadelníkům za novou zkušenost. V první polovině července máme akce v Klamoši a v Poděbradech. Následuje srpen, měsíc odpočinku, kdy nás v poslední polovině čeká pouze soustředění. Od 2. 9. nás totiž opět čekají vystoupení a divadelní představení. Jste srdečně zváni.

She-pot☺

O POHÁR IZOMATU - 22. 4. 2006 ANEB PEJSKAŘSKÉ KLÁNÍ

Základní kynologická organizace č. 127 v Chlumu nad Cidlinou poskytuje svým členům nejenom krásný areál cvičiště, kvalitní vycvikáře, výborný kolektiv, výcvik jak sportovní kynologie tak i agility, ale též pořádá spoustu akcí.

Tou první v letošním roce byl závod O pohár Izomatu pořádaný v Dobřenicích. Jednalo se o závod jak pro začínající pejskaře - pro ty byla určena kategorie ZZ0 (zkouška základní ovladatelnosti), pro pokročilejší byla otevřena kategorie ZV1, kde už pes musel kromě poslušnosti prokázat své kvality i při sportovní obraně, a pro ty nejzkušenější byla kategorie IPO3, kde musel pes kromě poslušnosti a obrany také ukázat své schopnosti při sledování cizí stopy.

I když jsme měli trochu strach z aprílového počasí, v sobotu bylo nádherně, nebe bez mráčku a hojný počet závodníků. Porovnat vycvičenost svého psa se odvážilo celkem 43 závodníků, kde nejzastoupenější byla kategorie ZZ0 (24 závodníků). V této kategorii bylo k vidění mnoho plemen (od německé dogy, kolie, howawarta, labradora po malé knírače) i kříženců - důkaz toho, že kterýkoliv pes může mít ze cvičení radost a hlavně je plně ovladatelný i mezi jinými psy.

Do pokročilejší kategorie ZV1 nastoupilo 15 závodníků, také s různými plemeny. Nejpočetněji byl zastoupen německý ovčák, dále belgický ovčák malinois a německý boxer, doberman, rotvajler a československý vlčák. Tato kategorie nastupovala na poslušnost již ve slušném horku, na které přece jen nejsou psi po dlouhé zimě zatím příliš zvyklí, a ani páníčkům nebylo do zpěvu. Nicméně každý závodník bojoval ze všech sil a i pejsci se snažili.

Nejvyšší kategorie IPO3 letos čítala 4 závodníky, všechno německé ovčáky. Jejich pořadím řádně zamíchaly stopy, které psi absolvovali hned po ránu. Někomu pachové práce vyšly,

někomu ne. I tak byl na psy v nejvyšší kategorii při výcviku krásný pohled a doufáme, že právě psodvory z ostatních kategorií motivoval jejich výkon do dalšího cvičení.

Co říci na závěr? Určitě poděkovat sponzorům, kteří poskytli věcné ceny, jako Izomat Káranice, Amber Hotel Konopiště, Amber Hotel Černigov, Candy, JUDr. Ladislav Mířek, nebo finanční hotovost, která nám zajistila uhrazení provozních nákladů. Tady bych chtěla poděkovat firmám: Elektro Ludib Báhoň, Otto Císaře, Jana Hoška, Zámečnictví Málek, Aura Truhlářství a Daniela Fojtíka - potraviny, ChS Kajexa, ChS Z Janmaru.

Poděkování patří všem závodníkům za vzorné chování a výkony, rozhodčím Jiřímu Kubešovi a Markétě Dvořákové za korektní posuzování a za skvěle odvedenou práci figurantů Martina Kuly a Rudy Tomáše při obranách. Těšíme se na další ročník - a určitě se nezapomeňte přijít podívat!

127. ZKO Chlumec nad Cidlinou
<http://www.zkochlumec.cz>

VÍRA SE NEBOJÍ ROZUMU A VZDĚLÁNÍ /1 KOR 2, 6-16/

Zjednodušeně bychom z Ježíšových slov vyčetli, že těžko je být křesťanem člověku vzdělanému a moudrému, lehko však člověku prostému. Ježíši však jde o něco jiného: Víra není přímo úměrná inteligenci a vzdělání. Neroste nalezenými důkazy a počtem přečtených teologických knih. Bůh především oslovuje střed naší osobnosti - SRDCE - místo, kde se rozhoduje o našem smýšlení, jednání, charakteru, postojích. Svou láskou zasahuje těžiště naší bytosti. „Rozum má cenu, jen slouží-li lásce. Správně vidíme jen srdcem.“ „Bůh je přístupný tomu, kdo ho chce milovat, skrytý pro toho, kdo ho chce pochopit.“ ... Znamená to tedy, že lépe je být nevzdělaný, ale dobrý? Ano. A přesto existuje ještě lepší možnost: Být vzdělaný a zároveň dobrý. Křesťan

má za povinnost být inteligentním člověkem. Inteligenci se tu myslí spíše moudrost, souhrn zkušeností prostoupených láskou, moudrost, která se počíná od bázně Boží.

Nepodceňujeme rozum (je to dar od Pána Boha; Ježíš i svým vzděláním a inteligencí dokázal svou převahu nad farizeji a zákoníky), nebojme se kritického rozumového prozkoumávání Božích věcí. Abychom se neuzavřeli v planém fideismu (tj. názor, že rozum lze zcela nahradit vírou) a kulturu a vzdělanost nezredukovali jen na časopisy a katalogy.

Víra si žádá celé naše srdce. Příčinu odlivu a úpadku víry vidíme často v sekularizovaném (zesvětštěném) světě. Kniha Zjevení 3, 14-15 však neobviňuje svět, ALE křesťany. Jsou vlažní, průměrní, nu

a vlažnost je znamením nezájmu, pohodlnosti a kompromisů. Chybí nám to, co měli první křesťané, co mají jako stigmata (znamení) velké křesťanské osobnosti dneška: zápal pro Boží věc. Máme hořet, být zapálení pro Pána Boha samého. Zápal je znamením letniční víry, která dá vzniknout církvi navzdory pronásledování. Nedostatek zápalu má za následek ustnulé obřadnictví, úpadek morálky, prázdné kostely, nevěrohodné křesťanství. Nejsme studení ani horcí, jsme vlažní, lhostejní. Dnes se setkáváme spíše s fanatismem zla (teroristé, sektáři). Proti tomu je třeba postavit fanatismus dobra, Boží pravdy a lásky! Boží vůle musí být naší vnitřní výbroží - „Nežiji už já, nýbrž žije ve mně Kristus.“ /Galatským 2, 20/.

J. Tesař, farář ČČSH

JAK SE CHLUMEC VYVÍJEL VZHLEDEM K NAŠEMU OKOLÍ (POKRAČOVÁNÍ 3)

Z pochopitelných důvodů následuje poměrně dlouhé období, kdy všechny pro mne dostupné prameny o počtu obyvatel mlčí. Neustále jsme však na základě nových objevů nuceni posouvat hranice lidského vědění směrem dozadu a zároveň zjišťovat, jací byli naši předkové zemědělci a řemeslníci a kolik jich v Chlumu n. C. žilo. Doufám, že se k této tematice dostanu příště.

Nejdříve si připomeneme některé události, které pravděpodobně ovlivnily další vývoj v našem regionu. V 5.-6. století k nám přicházejí Slované, tedy i do severovýchodních Čech, a stávají se doménou silného kmene Charvátů. Nejvýznamnějším hradiskem v našem okolí jistě byla Libice se slavným rodem Slavíkovců. Vraťme se však do Chlumce, kde na kopci Chlumu, kde dnes stojí zámek Karlova Koruna, byl učiněn zajímavý nález roku 1721. Chlumecký kronikář Scholtz napsal: „Když grunty pro zámek kopali a na mnoho sáhů v zemi byli, tam tesaři třísky nacházeli, takže jináče nesoudili, že od zátopy světa tam zpěněny byly, což tůze lidem divné bylo.“ Odtud se tradovala nejstarší dřevěná tvrz.

Lze vyslovit domněnku, že tato tvrz mohla mít funkci strážní při přechodu přes řeku Cidlinu, ač Kladská cesta ještě v té době přes Chlumec nevedla. Ze strany Slavíkovců je znám čilý dopravní ruch. Podotýkám, že jde pouze o úvahu.

Ve 12. století začínají být budovány románské kostely v Žehuni, v Žiželicích a v Chlumu. Podle zápisu ze soukromé knihy měšťana Dárka (viz kniha Ing. K. Kuči) byl kostel N. Trojice, předtím románského původu, postaven roku 1134, už tehdy zděný. V roce 1975 ověřeno sondami. Proč byla tvrz na Chlumu opuštěna, kroniky neuvádí. Raně středověké osídlení ovlivňovaly jednak přírodní podmínky, to jest úrodnost půdy (na

jih od Chlumce je půda méně úrodná) a pak dálkové cesty zejména Kladská. Klíčovým bodem pro vedení trasy byly prastaré labské brody v Poděbradech a Jaroměři. Vraťme se však ještě k půdě. Zemědělci byli nuceni prokazovat soběstačnost ve všem. Pracovali od svítání do soumraku s málo povzbudivými výsledky. Zemědělské přebytky taktak kryly potřebu horních 10 %. Výnosy z polí byly nepatrné, max. čtyřnásobek výsevu. Pěstovalo se všechno, nehledě na to, zda půda a podnebí vyhovuje. Pole se osévala všemi druhy obilí, prosem a luštěninami, zejména hrachem. Hrách byla strava chudých, především však řepa. Brambory nikdo neznal. Sladilo se výhradně medem. Po domácku se včely začaly pěstovat už v 11. století. Existovaly už sady, zelenářské zahrady a pěstovala se vinná réva a chmel. Na konci 11. století jsou nejstarší zprávy o prvních pražských pivovarech.

V čase panování Václava I. (1205-1253) začínají české země dohánět zpoždění za zeměmi západní a jižní Evropy. Jsou zakládána města jako střediska řemeslné a obchodní činnosti. Mimořádného významu mají vydatné zásoby stříbrných dolů v Jihlavě.

Významnou událostí v našem bezprostředním okolí bylo objevení bohatých nalezišť stříbra v Kutné Hoře okolo roku 1290. Hlavní zájem zde projevil Václav II. Během 10 let zde bylo založeno město s mnoha přistěhovalci. Bohaté zásoby drahého kovu vedly krále k uskutečnění mincovní reformy, jejíž podstata spočívala v ražbě nové mince, pražského (resp. českého groše). Kolem roku 1300 těžba kryla 41 % evropské produkce. Král byl bohatý, země mocná.

Veškeré zboží, především obilí, bylo nutné dovážet. Není vyloučeno, že také z Pocidliní, hlavně však z významného tržiště

z Nového Bydžova - města, které patřilo králi. Dále se můžeme domnívat, že do obchodu byla zapojena další královská města, jako Městec Králové, Hradec Králové a mnoha okolních tržišť.

Kutná Hora prožívala ve 13. století nebývalý rozvoj. Kroniky uvádějí, že během krátkého času musela Kutná Hora pojmout min. 10 000 lidí, které bylo nutné nasýtit. Král Václav II. nechal postavit dva mlýny po obou březích řeky Labe v Týnci n. L., kde lze předpokládat přechod přes řeku.

Mezi Týncem n. L. a Hradištěm se v místních borových leších rozhořely milíře, ve kterých uhlíři pálili dřevěné uhlí pro potřeby kutnohorských stříbrných sléváren.

Abychom docílili ucelenější pohled na Chlumec, bylo nutné porozhlédnouti se po našem okolí a začít usuzovat a zároveň porovnávat, jak se pravděpodobně odvíjely události v našem městě.

Prvním příslušníkem z okruhu vysoké české šlechty, s nímž se setkáváme, byl k roku 1235 Zdeslav z Chlumce z rodu Divišovců, později Šternberků. Chlumec n. C. zůstal v držení Šternberků po celé 13. a 14. století do roku 1393.

Do této doby chlumecké kroniky o počtu obyvatel ještě stále mlčí. Budeme se nuceni přesunouti asi o dvě století dopředu. Dozvídáme se, že ani král Václav II. ještě neuměl psát, tak se nemůžeme divit tehdejší „chlumecké matrice“, že nám počty lidí nezaznamenala. Král se alespoň pokoušel o vlastní tvorbu milostných popěveků, které mu písaři zaznamenávali.

(pokračování příště)

Jindřich Celler

CHLUMEČTÍ TURISTÉ a PS TÁBORNÍK
pořádají v sobotu 3. června 2006

4. ročník
PUTOVÁNÍ
okolím CHLUMCE NAD CIDLINOU

Trasy: pěší - 7, 15, 25 km, cyklo - 15, 25, 35 km

START: pod sokolovnou - klubovna KČT od 7.30 - 9.30 hod.

CÍL: pod sokolovnou - klubovna KČT do 17.00 hod.

Pochod se jde za každého počasí, na vlastní nebezpečí, děti v doprovodu dospělé osoby.

Trasy vedou převážně lesními a polními cestami.

DOPORUČENÉ MAPY: č. 208 - OKOLÍ PRAHY, POLABÍ nebo č. 29 - STŘEDNÍ POLABÍ, HRADEC KR., PARDUBICE, KOLÍN

Na startu každý účastník obdrží orientační mapku s popisem tras a malé občerstvení. **Startovné:** 10,- CZK.

V cíli obdrží každý úspěšný účastník putování „GLEJT“.

- ZDRAVÍ DOŠLI -

Inzerce

CHLUMECKÝ SOKOL NA PRAHU DVACÁTÉHO STOLETÍ

Sokolský život nebyl jen tělocvik, jak by se mohlo na první pohled zdát. Jistě, tělovýchova představovala hlavní náplň činnosti celého hnutí, Sokol však nechtěl jen pěstovat tělesnou zdatnost cvičenců. Snažil se své členy i vzdělávat a vychovávat a to v duchu Tyršovy zásady „V mysli vlast, v srdci smélost, v paži sílu!“ K tělovýchovné činnosti se pojila i činnost kulturní a společenská. Pořádaly se různé zábavy, taneční hodiny,

ke Koudelkovi, ten uvařil ještě čaj a když už se rozednívalo, šel jsem domů.“

Vorel také s letitým odstupem vesele vzpomínal na „rytířský souboj“ s náčelníkem Bohumilem Joskem.

„V radnici (v radniční nalévárně měli sokolové zimní tělocvičnu) jsme také šermovali a jeden čas jsme do toho byli diví. Jdu jednou ze vsí, v ruce hůl a potká mě na náměstí náčelník Josek, který nesl šavli. Nabídl mi hned utkání, já

obránců českého jazyka. Městská smetánka většinou hovořila raději německy a podporovala jen ty spolky, které byly propagovány vládou. Úřady rakousko-uherské monarchie neměly pochopitelně zájem na posilování českých národních snah, ale Sokol se jejich nepřízní nenechal odradit. I v Chlumci vytáhli sokolové do boje za počestnější veřejného života. Někdy volili bratři velmi rafinované praktiky, jak někteří z nich později vzpomínali.

„Národně zánícení bratři vytvořili stolní společnost v hotelu U Jelena, Bílý Beřánek a v hostinci U Staré pošty, které byly tehdy dekorovány císařskými orly a německými nápisy. Když si hostinští na novou společnost a na zdroj slušných příjmů uvklí, bratři naráz ve svých návštěvách ustali. A neobjevili se v těchto hostincích, dokud nápisy nebyly zaměněny za české. Všichni hostinští zvolna se přizpůsobovali, jakož i celá společnost, která zásluhou členů Sokola byla od základu přeměněna. Každé cizí slovo bylo pokutováno a vybrané peníze věnovány na dobročinné účely.“

Takřka evergreenem se pro sokolské činitele stal každoročně řešený problém spočívající v zajištění vyhovujících prostorů pro cvičení členstva. V zimních měsících se (během let 1883 až 1899) cvičilo nejprve v měšťanské škole, později v hotelu U Jelena či v radniční nalévárně. Není třeba zdůrazňovat, že tělocvik v malých a věčně zakouřených hospodských sálech nebyl pro sokolské cvičence dvakrát příjemný. V letním období se cvičilo venku. Nejčastěji na školní či radniční zahradě. Zajištění cvičebních míst však nebylo jediným problémem, který trápil náčelníka Bohumila Joska. Cvičící členstvo se z důvodu častých odchodů mladých mužů na vojnu neustále měnilo a jeho kvalita proto upadala. Také zajištění kvalifikovaných cvičitelů bylo obtížné. Navíc zaujetí mnohých bratrů pro tělocvik nemělo dlouhého trvání. Například v roce 1898 si Josek povzdechl, že na cvičení dochází jen třetina činných členů.

Významnou změnu pro sokolský spolek přinesl rok 1899. V souvislosti s vybudováním Paláce škol byla radnicí kladně vyřízena žádost jednoty o propůjčení

školní tělocvičny večernímu sokolskému cvičení. (Vždy v pondělí, ve čtvrtek a v sobotu mezi osmou a devátou hodinou.) Sokol zde provozoval tělocvik téměř třicet let, tedy až do roku 1928 kdy si jednota vybudovala svůj vlastní „stánek k utužení paží“.

Soužití Sokola s vedením škol však nebylo vždy idylické. Josef Netolický po letech vzpomínal na školníka Sígla, který sokolský tělocvik vždy bedlivě sledoval a pokaždé si našel důvod, aby mohl odcházejícím cvičencům patřičně vynadat. „Domnělý nepořádek tělocvičného ruchu nám byl často školníkem vytčen s přídavkem zbožného přání, aby nás vzal čert.“ Jindy zase Sígla odmítl sokolské členstvo vůbec vpustit do tělocvičny. Cvičitel Václav Kout však po ostré výměně názorů, která neměla daleko k tomu přerůst ve fyzické napadení, nakonec přece jen školníka přiměl tělocvičnu otevřít. Sígla si takové jednání mohl dovolit. Ředitel škol Josef Procházka nepatřil zrovna k sokolským příznivcům a předseda místní školní rady Zikmund Kozelka tím méně. Kozelka především jednotě ne-

Z okresní výstavy v roce 1911

zapomněl, že v obecních volbách roku 1900 měli někteří sokolští činitelé významný podíl na jeho neznovuzvolení starostou města. Když se Kozelka v roce 1904 do křesla prvního muže radnice vrátil a stal se i předsedou školní rady, dával svou nepřízeň sokolskému spolku patřičně najevo. V září 1905 navštívil špatně naladěný starosta cvičení žen. Jejich tělocvik na něj zjevně neudělal moc dobrý dojem, při odchodu totiž nazval cvičící dámy „skotačkami“. Výbor Sokola podal stížnost místní školní radě a od staros-

ty byla žádána satisfakce. Kozelka se omluvit odmítl, během příštích let však svůj nepřátelský postoj k jednotě postupně opouštěl a začal hledat cestu k usmíření. Když se v roce 1911 v Chlumci konala velkolepá výstava okresu, prosadil Kozelka, aby byl čistý zisk výstavy darován jednotě jako příspěvek města na stavbu sokolovny. Starosta tak udělal tlustou čáru za minulostí a tímto činem podal jednotě ruku nabízející přátelství. Sokol ji přijal mile rád.

O dalších osudech Sokola v Chlumci si povíme zase příště.

Aleš Fibiger

Cvičící členstvo Sokola v Chlumci kolem roku 1905

národní slavnosti apod. Josef Koudelka také vzpomínal, jak se po večerním cvičení často sokolové scházeli v „domovském“ hostinci U Kleinerů, (v tehdejší Pernštýnské, dnes Klicperově ulici, čp. 55/1.) aby zde zpívali vlastenecké písně či debatovali o národních a sokolských věcech. Sokolským bratrům rozhodně nechyběl smysl pro humor a rádi se navzájem častovali různými škodolibostmi. Tuto vzpomínku (na dobu kolem roku 1890) zaznamenal br. Václav Vorel.

„Jednou v zimě napadla spousta sněhu. Byli jsme sami s br. Koudelkou „U Šperla“. Koudelku napadlo, abychom šli některému bratru zaházeti dveře. Vypůjčili jsme si „voršoufy“ a šli nejprve na Richarda Olivu. Ale pes nás uslyšel a zahnal. Šli jsme tedy na Žabku a naposledy na Bergmanna. Když jsme měli dveře už dopolovic zaházené, probudil se a my museli rychle utíkat. Utekli jsme

hůl, on šavli. Výsledek boje dvou „mušketýrů“ na náměstí byl, že jsem si přinesl domů pochroumanou ruku. Ale z toho jsem si nic nedělal.“

Sokol také hrával divadlo. (Ostatně, nejeden bratr byl zároveň členem Spolku divadelních ochotníků.) Při divadelních zkouškách zažívali sokolové mnohá veselí. Jednu příhodu zaznamenal opět Václav Vorel:

„Na divadelní zkoušky chodil jeden zamilovaný mládenec se svou dívkou. Bratr Šafránek mu chtěl udělati těžkou chvilku, proto navrhl, že přítomné dámy musí každá věnovati hubičku k vydražení. Zamilovaný dražil jako divý, až mu v kapse nic nezbylo, br. Šafránek přihodil ještě jednou – a vyhrál. Výhru dostal, ale směl dívku políbiti jen na čelo. Tak to vše dobře skončilo a sokolská pokladna byla o nějaký šesták bohatší.“

Sokol vznikl jako základna českých vlasteneckých snah a stal se i záštitou

Sokolské osobnosti (kolem roku 1905)
(stojící zleva): ?, Václav Vorel (řezník), Norbert Žabka (obchodník)
(sedící zleva): Karel Frič (továrník, 1900-1904 starosta města), Josef Beneš (mlynář, 1913-1917 starosta města)

ROHÁČEK
Rozluštění doplňovačky ze str. 9:
RAJDL

Inzerce

TAKOVÁ ZTRÁTA KRVE

Dnes je 26. března 2006 a je to snad první teplejší den po zimních sibířích, letos téměř nekonečných. Naši zahrada obklopila správná mlha předjaří a v sněhové krustě se objevily díry jako v ementaálu a v nich se vztýčily korunky talovínů. Ty holky mají ale páru! Vlastním teplem naleptaly nad sebou zmrzlou kůrku a vítězně se zasmály šesti žlutými plátky do pošmourného dne. Zkoušely to už od konce ledna a až dnes jsou mistry jara. Vítejte!

A aby se den zcela vydařil, v rádiu zazpíval pan Suchý písničku z „Takové ztráty krve“. To bych vysekla poklonu i jemu - je o nepatrný kus starší jak já a zpívá ještě bez zapochybování.

No ano, tehdy v roce 1960, v říjnu, býval mladší. - Tak 27 let. (Pro ty, které to hodně zajímá, pošeptám, že 1. října.)

Hra, samozřejmě od šéfa divadla, pana Suchého, „Taková ztráta krve“, se řídila do finále. Lítali jsme všichni. Měníli, sháněli, domalovávali, pánové Suchý a Šlitr piloali a piloali, herci měli snahu nesrazit se na malém jevišti a téměř všichni zkoušeli obtížné figury z choreografie Josefa Koníčka, aby jim přešly až do krve figury charlestonu tedy čarlstonu. Byl v tomto roce asi po čtyřiceti letech opět silně moderní a po pravdě řečeno, nebyl právě lehký. Nohy musely doslova létat, a jestliže jste se neměli zadýchávat, bylo nutné cvičit a cvičit. Celá komedie se odehrávala ve Chlebodarech, ponejvíce ve škole, také u holiče

a v místní restauraci. Byla nabitá hity, které jsou svěží dodnes, i když se už neví často ani to, od koho jsou. Už v prologu je to „Sluníčko, sluníčko, popojdi malíčko“, který zpívá pan Suchý s malou Zuzankou (desetiletou Helenkou Vrbovou), s krásnými pihami pohozenými přes nosík. Ve druhém obraze je to „Přál bych si být kilem třešní a být krásnou dívkou sněden“. Končí písní „Po babičce klokočí...“ Tak to jde dál, v šestém například je to „Měla vlasy samou loknu, je jeje“. A finále končilo nádhernou písní „Sedla si stará žluva/ na vykotlaný dub,/ tu začal její půvab/ obdivovati sup...“ I když se nestala trhákem, měla jsem ji ráda. Za jedno, že ukončovala představení, ale hlavně, měla v sobě něco neotřelého - už to neobvyklé slovní spojení - vůbec celkově neobvyklé obrazové propojení. U Suchého bylo neuvěřitelné, jak dokázal pospojovat neslučitelné obrazy slovními říčkami a také absurdní situace propojit s realitou. Měl velmi rád tehdy u nás objeveného básníka Morgensterna, ne že by jej napodoboval, spíše v něm ten cizí básník jen posílil to, co jemu bylo bytostně vlastní.

Hra byla už posouzena porotou HSTD, a ne zrovna milostivě, takže autor hry, Jiří Suchý, musel některé pasáže předělat. Dokonce ti pánové, - pardon soudruzi, sepsuli zakončení a doporučili optimistický konec. (Kdo ví, kdo ti páni byli a jaké měli odborné oprávnění hru vůbec posuzovat. Byla to však porota ne-

dotknutelná, doslova žulová, u které se nedalo zjistit vůbec nic, protože už když přišla, byla to neúsměvná a nedotknutelná exekutiva. Pro všechny bylo největší úlevou, když se zdvihli a s kamenným výrazem se měli k odchodu. Pochopitelně byli z ministerstva vnitra a to si každý dal sakra pozor, aby je pozdržel.) Připravovalo se pro ně ještě druhé předvedení po opravách.

Obsazení bylo zajímavé. Knihupec - Jiří Suchý, jeho partnerka Vladislava - Pavlína Filipovská. Redaktor - Viktora Mauera vystřídal Jiří Sehnal, pan učitel - Václav Štekl, školník - Zdeněk Braunschlager, Harry s kytarou - Waldemar Matuška, servírka - Eva Pilarová. Nevím už, kdo ji hrál zpočátku, ale nedlouho po premiéře doporučil pro tuto roli pan Pilar, výborný hráč na kontrabas, svou dívku z Brna. Postava servírky měla těžké písňové pasáže a slečna Eva Bojanovská prý zpívá výborně. Dodnes pamatuji, jak poprvé vešla na jeviště v černých šatech do půl kolen, s bílou zástěrkou a utěrkou přes ruku - Sehnal říká: „Teda, tahle holka má tak krásné nohy, to se hned tak nevidí.“ Měl pravdu. Zírali jsme všichni - vůbec byla velmi hezká. A zpívala - pánové S+Š včetně muzikantů byli u vytržení, takže byla okamžitě přijata. Zanedlouho slavili s Pilarem svatbu a my ji od té doby znali jako „Pilarku“.

Před pokladnou se zvětšovaly fronty na lístky.

Tato hra měla i další svá nej. Byla doslova nabitá skvělými písničkami, dnes by se říkalo hity. Když jsme odcházeli z divadla, a to bývalo pravidelně před jedenáctou hodinou, pískali si její melodie návštěvníci divadla na Václaváku, jak postávali v hloučcích, rozjaření novou, svěží zvěstí z mladého divadla. Slyšeli jsme je u tramvaje, pískali si je ráno pekaři rozvážející rohlíky, pobrukovaly si je páry mladinké i starší v průchodech a po ulicích. Navíc začala honba za jejich interprety. Waldemar se stal lamačem srdcí mladých dívek, Pilarka idolem mladých mužů. A to ještě nespátřilo světlo Semaforu dueto Waldemar + Eva „Ach, ta láska nebeská“.

Druhým rekordem byly proměny osazenstva, jak v zázemí divadla, tak mezi interprety. Myslím, že první změnu učinil pan Borůvka, provozní ředitel, který emigroval s celou rodinou někam do Kanady. Snad ani ne půl roku po nich prchal basista Pilar - bylo to nepochopitelné - Eva jej milovala - stále mluvila jen o Mi-

lánkovi, až ji ostatní usazovali „Hele, nech toho!“ „Už zase Milánek“ - dokonce Waldemarovi, když ji chtěl obejmout a dát jí přátelskou pusu, což bylo jeho pravidelným pozdravením se všemi kolegyněmi, vytála mu Eva takovou facku, až odletěl, a rozzlobeně si vymínila jednou pro vždy vykání. Co si s Milanem tehdy řekl, ví bůh, že řešil situaci tímto způsobem. Byl skvělý muzikant a myslím si, že většího štěstí ve Švýcarsku nedosáhl.

V roli redaktora exceloval Jiří Sehnal. Určitě herec se značnou perspektivou a výborný člověk. Vysloveně komediální herec - v zákulisí jsme byli vždycky napjatí, co si zase vymyslí. A byly to ně-

kdy odvahy, z kterých v zákulisí „rostl“ hlavně pan Suchý, který nesnášel změny v textu ani v režii. Sehnalovo komediantství bylo ale nezdolné a mnohdy za něj pan Suchý převelice trpěl na koberečku svých představených na městském výboru - tehdy se odvažoval legrácky netrpěly, na to byl tuhý komunis-

tický systém z počátku šedesátých let až pruděrně háklivý. (Sehnal, co by redaktor, seděl za psacím stolem, upadla mu jako tužka, ponořil se za stůl, rychle se zůl a místo jeho horní poloviny se vynořila ta dolní - bosé, chlupaté nohy jen v podvlékačkách, pochopitelně těch dřívějších s tkaničkami na zavázání - nebo jindy si bleskově sundal kalhoty a vystrčil pozadí v tom skvělém spodním prádle.) To jen pro ilustraci jeho bujarého dovádění. Měli jsme jej všichni rádi - navíc byl spolužákem mého chotě. Byli z dvou hanáckých městeček blízko sebe (Hulín a Holešov) a velice se ctili. Asi po roce si vzal dovolenou na svat-

bu s půvabnou lužickou Srbkou, mluvící z polu německy a lužickosrbšsky, na skok od našich hranic do NDR (i to dalo dost běhání, aby dostal výjezdni povolení a souhlas k sňatku) a už se nevrátil. Záhledně se dostali do Západního Německa, kde se stal hlasatelem v Deutsche Welle. Byla to pro divadlo nečekaná pohroma, než jej nahradil Jiří Sýkora. A neuvěřitelné je, že se asi po dvou letech sešli, co by hlasatelé u stejné firmy. Jirka pláchnul také.

Pan Suchý o té době píše:

„Ztráta krve měla zdrcující kritiky, ale o to víc na ni lidé chodili. Když nás ovšem podrobily kritice i úřady, museli jsme přepsat konec, aby byl optimističtější - složili jsme píseň Krev patří nám. Obsazení rolí se - jako i u jiných her - mnohokrát změnilo. Třeba proto, že do zahraničí utekl Jiří Sehnal - záhy jsme ho začali slyšet na Deutsche Welle a po letech se vrátil z Ameriky Jethro Spencer McIntosh, nebo proto, že utekl Jiří Sýkora - angažovaný místo Sehnala - a brzy jsme ho začali slyšet na Hlasu Ameriky.“

A aby toho nebylo málo, hlasatelem na Deutsche Welle se stal nakonec i Zdeněk Braunschlager.“ **M. Adamcová**

Inzerce

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti, květinové dary a účast na posledním rozloučení s naší maminkou, babičkou a prababičkou

paní **Růženu MALINOVOU**
zarmoucená rodina

Dne 26. května 2006 uplyne jeden rok, kdy nás opustila milovaná manželka, maminka, dcera a babička

paní **Vlasta POKORNÁ**
S láskou a úctou stále vzpomínají manžel, dcery, rodiče a vnouček.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili posledního rozloučení

s panem **Jiřím FRANKEM**

Děkujeme za květinové dary a slova soustrasti.

manželka Jana s rodinou

Život je poznání, loučení a vzpomínání...
Jan Neruda

Dne 19. května 2006 uplynulo 25 let od úmrtí

pana **Oldřicha DOUBY**
z Chlumce nad Cidlinou.

Vzpomínají rodiny Končických, Kakrdova a Jirka.

Chlumecké listy - vydává Město Chlumeck nad Cidlinou - řídí redakční rada - vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady - vychází pravidelně dvanáctkrát ročně - příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se - příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 875 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlusty@seznam.cz - povoleno Okresním úřadem v Hradci Králové. reg. zn. MK ČR E 11410. Uzávěrka příštího čísla je 1. 6. 2006. Cena 14,- Kč. Foto na první straně obálky Ant. Fibigr. Názory vyjádřené v článcích se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele.

NAROZENÉ DĚTI S TRVALÝM BYDLIŠTĚM V CHLUMCI N. C.

Do uzávěrky Chlumeckých listů nedošlo žádné hlášení o narození.

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

Vladimír Bezprska	78 let	Miroslava Sochůrková	79 let
Ladislav Špás	82 let		
Irena Flosmanová	82 let	za evidenci obyvatel: I. Fölklová	

SŇATEK UZAVŘENÝ V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE V LOVČICÍCH

8. 4. 2006

Marek Chudoba + Renáta Knittlová

SŇATKY UZAVŘENÉ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

22. 4. 2006	29. 4. 2006
Radek Švanda + Radka Kolínská	Petr Vočadlo + Lenka Vévodová
Martin Vecek + Jana Vojáčková	
Jiří Veselý + Petra Holasová	
Pavel Janásek + Denisa Bradnová	za matriku I. Uchytilová

VÝROČÍ NAROZENÍ - ČERVEN 2006

80 let	90 let
Paní Jarmila Holoubková nar. 24. 6. 1926 Chlumec nad Cidlinou, Kozelkova 382/IV	Pan Václav Vlasák nar. 13. 6. 1916 Chlumec nad Cidlinou, Nábřeží Julia Fučíka 41/II
Paní Zdeňka Rakouská nar. 26. 6. 1926 Chlumec nad Cidlinou, Škroupova 645/IV	92 let
	Paní Marie Havlínová nar. 8. 6. 1914 Chlumec nad Cidlinou, Smetanova 156/IV
85 let	
Pan Bohumil Kvasnička nar. 4. 6. 1921 Chlumec nad Cidlinou, Říhova 365/IV	
Paní Marie Lehká nar. 14. 6. 1921 Chlumec nad Cidlinou, Rooseveltova 70/IV	
Pan Václav Drahokoupil nar. 30. 6. 1921 Chlumec nad Cidlinou, Palackého 107/III	Všem oslavencům přejeme hodně zdraví do dalších let. za sociální oddělení: Mgr. Zdena Valentová

Inzerce

Inzerce